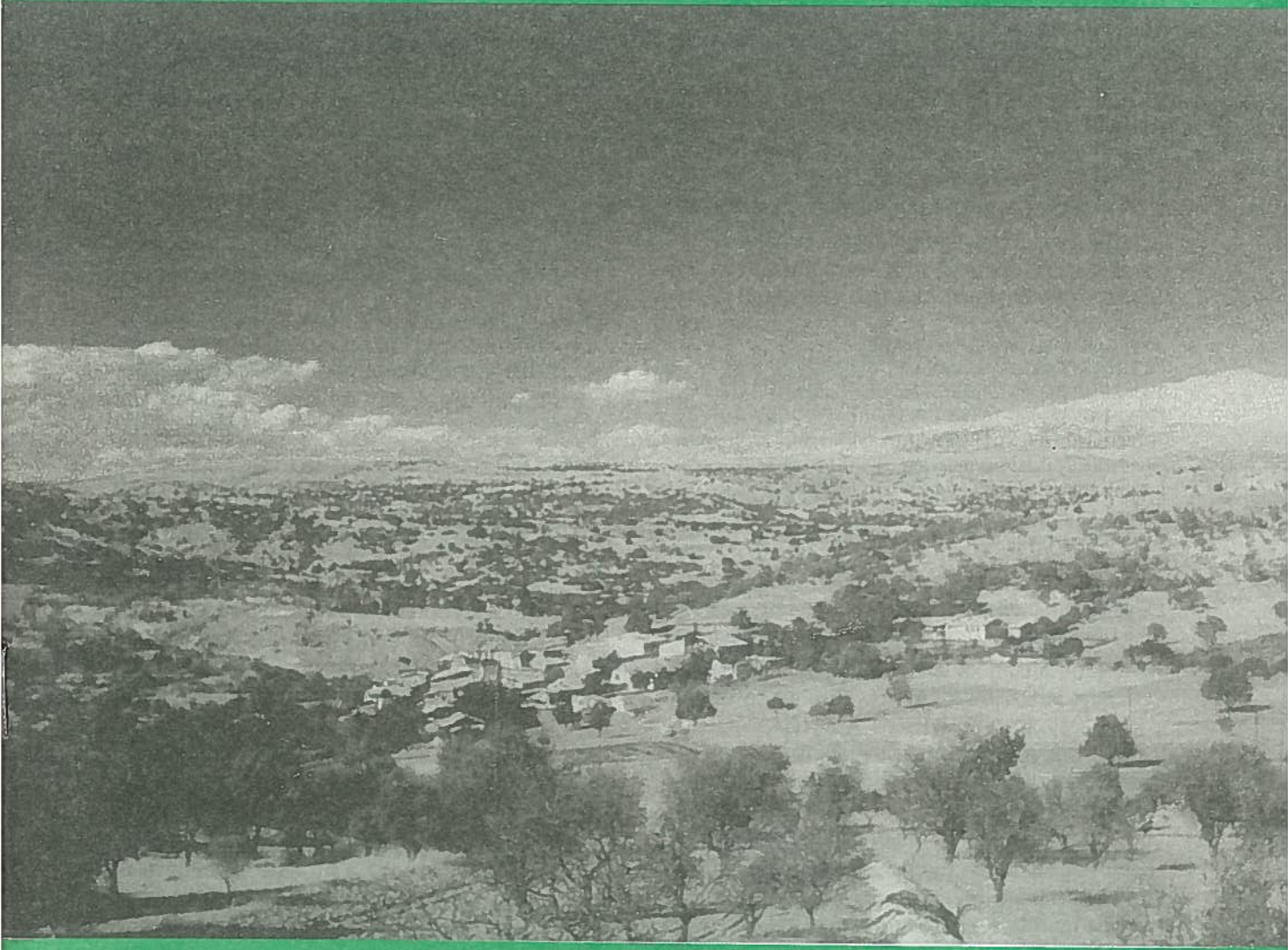

AĞIN

DÜŞÜN VE SANAT DERGİSİ

KASIM - ARALIK' 99

ağın

DÜŞÜN VE SANAT DERGİSİ

Sahibi

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği Adına
Ahmet DEVİREN

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Mehmet YALÇIN

Yazı Kurulu

Mehmet ORHAN

Mevlüt ÖKSÜZOĞLU

Ahmet DEVİREN

Prof. Zafer GENÇAYDIN

Asım SEYHUN

S.Selami TAŞBAŞI

İsmail BEYDEMİR

Teknik Yönetmen

Mesut YALÇIN

Yazışma Adresi :

Büyük Sanayi I. Cad. No: 95/10

Tel: 342 47 50 Ulus / ANKARA

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği,

PTT 101843 no.lu Çek hesabı

T.C. Ziraat Bankası Ankara Yenişehir Şubesi

Hesap No: 304400-16890-1

Gönderilen yazılar yayımlansın

yayımlanmasın iade edilmez ve telif ücreti
ödenmez.

Bu dergide yayımlanan yazılardaki fikirler
yazarlarına aittir.

Dergimiz Basın Ahlâk Yasasına uyar.

Ağın Düşün ve Sanat Dergisi, Ankara

Valiliğinin 12.09.1991 gün ve 8202 sayılı yazıları ile ayda
bir çıkar.

Yıl: 9 Sayı 97-98

KASIM - ARALIK 1999

Dizgi Mizanpaj : Turgay GÜREVİN

Baskı : HAS-SOY Matbaacılık 0.312. 341 59 94

Ağın Düşün ve Sanat Dergisi Muhabirleri :

Cengiz YALÇIN : İzmit (Kocaeli)

İsmail BEYDEMİR : Malatya - Ağın

İ. Cengiz YÜCEL : İzmir

Ahmet SAMUR : İstanbul

Kapak Fotoğrafi : Ağın-Bademli köyünden
bir görünüm,

SAYFA

İÇİNDEKİLER

3	Ağınlılar Arası İşbirliği Ahmet DEVİREN
4	Atatürk ve Atatürkçü Düşünce S. Selami TAŞBAŞI
5	Atatürk Diyor ki...
6	Aliç Ağacı (Şiir) Mehmet ERGÖNÜL
7	10 Kasım Mevlüt ÖKSÜZOĞLU
8-9	Aydınlanma Yolunda Veysel GÜLTAŞ
10	Benim Çalgılarım (Şiir) Memduh SOYLU
11	Geliniz, Bir Vakıf Kuralım Nizamettin KARADAĞ
12	Yunus Emre'den Bir Deyiş (Şiir) Yunus EMRE
13-14	Hayatın Öteki Yüzü Ahmet Rahmi ERCAN
15	Anılar ve İzlenimler Mehmet Ali BİLİR
16	Türkiyem (Şiir) Hüsnü AYDOĞMUŞ
17-18	Bir Şehidimizin Bahtsız Ölümü Mehmet ORHAN
19	Tel Arabam Gürol KORKMAZ
20	Ağın'ın Çevre Yolları Prof. Dr.Ümit SERDAROĞLU
21	Yeniden Kurulan Bir Köy Mustafa GÜL
22	Bademli Köyü Mustafa ÖZDEM
23-24	Kim Kaldı (Şiir) Mustafa ÖZDEM
25	Ağın ve İç Turizm Mehmet ORHAN
26	Özlü ve Doğru Sözler
26	İnsan (Şiir) Ercan ORHAN
27	Ağın ve Çevresinden Fıkralar
28-29	Başkent'te Elazığlı Ressamlar Sergisi
30	Haberler
31	Doğumlar, Ölüm, Evlenmeler

AĞINLILAR ARASI İŞBİRLİĞİ

Ahmet DEVİREN

Sevgili Hemşehrilerim,

Ankara'daki Ağın kökenli nüfusun 8000 civarında olduğunu tahmin etmekteyiz. Bu Ağın'da yaşayanların 3 katına yakın bir miktar olup, Türkiye genelindeki Ağın'lıların % 20 si Ankara'da yaşamaktadır.

Yapılan araştırmalarımızda Ağın kültür, dayanışma, turizm, kalkınma v.b. adı altında İstanbul, Ankara, Malatya, Elazığ, Ağın'da 5 dernek bulunmaktadır. Köy ve mahallelerin derneklerini tam tesbit edememekle beraber bunların da 5 den fazla olduğu kabul edilebilir.

Bu dernekler bölgelerindeki Ağın'lı köy ve mahallelilerinin bölgesel tanışma, kaynaşma ve yardımlaşma işlevlerini sağlamaktadır.

Ankara'daki dernek 60 seneden beri faaliyette bulunmakta olup, bu müddet zarfında Ağın'a ve Ağın'lılara hizmet etmiştir.

Devletle yapılacak işlerin büyükçe bir kısmı Ankara'da neticelendirilmektedir. Ankara'daki AĞIN KÜLTÜR VE DAYANIŞMA DERNEĞİ, faaliyetlerinde Ağın'a ve tüm Ağın'lılara hizmeti öngörmüştür.

Ankara'daki AĞIN KÜLTÜR VE DAYANIŞMA DERNEĞİ bürosu tüm derneklerin Ankara'daki irtibat bürosu konumunda hizmet görecektir.

Ağın dernekleriyle yapılan görüşmelerde Ağın ve Ağın'lılara hizmet metot ve yöntemlerini tesbit çalışması başlatılmıştır. Bu çalışmalarda yapılacak işler sıralanacak, bunlar dernekler arasında bölüşdürülecektir. Bu bölüşümde detaylı proje çalışması yapılacak, buradan elde edilen neticeler diğer derneklerin ve ilgililerin görüşleri alınmak kaydıyla tatbik edilebilir rapor haline getirilecektir.

Ağın'ın problemleri bu raporlar dikkate alınmak kaydıyla ilgili birimlerde gündeme getirilebilecektir.

Ağın dernekleriyle işbirliğinin en büyük

göstergelerinden biri 1988 yılından buyana İstanbul'da çalışmalarını sürdüren AĞIN KÜLTÜR ve YARDIMLAŞMA DERNEĞİ'nin:

AĞIN BÜLTENİ adı altında yayınlamış olduğu aylık bültenden Ankara Ağın derneğine muntazaman 15-20 adet göndermesi,

Ayrıca, AĞIN 2000 adı altında Ağın resimlerinden oluşan dernek isim ve adreslerini havi bir takvim bastırması 1000 adet Ankara'ya gönderilmesi, Bülten ve takvimler bilabedel gönderilmiş olup İstanbul Ağın Kültür ve Yardımlaşma Derneği Başkanı Sayın E. Ahmet Özdem, Dernek Yönetim ve Denetim Kurulu üyelerine katkısı ve yardımı olan herkese Ankara Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği adına teşekkürlerimi ve şükranlarımı sunuyorum.

Yukarıda açıkladığımız görüşlerin tatbikati ve netice alınması için, Dernek Merkezlerinin kendi mekanları olması zorunluluk arz etmektedir.

Ankara'daki AĞIN KÜLTÜR VE DAYANIŞMA DERNEĞİ, bürosunu temin maksadıyla bir eşya piyangosu tertip etmiştir. Bu eşya piyangosu için her biri bir milyon Türk Liralık 30.000 adet bilet bastırılmış olup 5 milyar Türk Lirası civarında ikramiye konulmuştur. Biletlerin ikramiye çekilişi 15 Mayıs 2000 tarihinde Ankara'da yapılacak olup biletler Türkiye genelinde satışa sunulmuştur. Ağın Dernekleri, Köy Dernekleri, Köy ve mahalle temsilcileri ve Ağın'lı hemşehrilerimiz kanalıyla satılmaktadır.

Bu satıştan elde edilecek gelirin her kuruşu değerlendirilerek ANKARA'da AĞIN KÜLTÜR VE DAYANIŞMA DERNEĞİ'ne kalıcı bir yer sağlanacaktır. Bu yer, tüm Ağınlılar ve Ağınlıları sevenlerin katkılarıyla temin edilecek, herkesin özlem gidereceği, tanışma, kaynaşma, dayanışma mekanı olacaktır.

Emeği geçen, katkıları olan herkese teşekkür ediyor, Ağın, Ağın'lı ve Ağınlıları seven herkese hayırlı olmasını diliyor, saygılar sunuyorum.

ATATÜRK VE ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE

S. Selami TAŞBAŞI

Hepimizin bildiği gibi Orta Asya'da kuraklık başlayınca Türkler yüklerini toplayarak at sırtında batıya doğru göç etmeye başlamışlar.

Kimi Afganistan'da, Azerbaycan'da, Türkmenistan'da, Kırgızistan'da, Kırım'da kalmış, kimileri de Anadolu'ya gelmişler.

İyi ata bindikleri, iyi kılıç kullandıkları için geçtikleri yerleri işgal etmiş, yurt edinmişler.

Kimi bey, kimi hakan, kimi kağan, kimi şah, kimi padişah olmuş, en sonunda hem padişah hem de halife olmuşlar.

Viyana kapılarına kadar dayanmış, Arap yarı-madasını işgal etmiş, Akdeniz'in üç tarafını tutmuş, kocaman bir imparatorluk yaratmışlar.

600 yıl Osmanlı saltanatı sürmüştür. Saltanatı sürenler sultanlar olmuş, şahlar, padişahlar, onların avanesi olmuş.

Halk ne yapmış?

Halk asker olmuş, hizmetkar olmuş, köle olmuş "Padişahım çok yaşa" demiş, kendi yaşamını padişahına feda etmiştir.

Orta Asya'dan getirdiği kara sabanı değiştirememiş, okuyamamış, yazamamış, dünyayı tanıyamamış, yenilenmeyi düşünmemiş, 3-5 cahil imamın arkasında durmuş. "Uydum imama" demiş, olduğu yerde saymıştır.

600 yılda hiçbir geleneğini, göreneğini değiştirememiştir.

"Bir lokma bir hırka" felsefesiyle yokluğu, yoksulluğu kabullenmiş, fukara yaşamıştır.

Arabın çöllerinde pisi pisine ölen kocalarına, çocuklarına ŞEHİT'im demiş, vatan için öldü demiş, teselli aramış, kocasız yaşamış, evlatsız yaşamıştır.

Gün gelmiş Osmanlı hükümlerini altındaki milletler Osmanlı'ya baş kaldırmaya başlamışlar.

Arkalarına aldıkları güçlü devletler sayesinde Osmanlı İmparatorluğu'ndan ayrılmış, müstakil devletler olmuşlardır. İmparatorluk yavaş yavaş küçülmeğe başlamış, işgal edilen topraklar birbir terk edil-

miştir. İstanbul artık Anadolu bize yeter demek zorunda kalmıştır.

Bu defa, istilacı devletler hayır olmaz demişler. Anadolu'yu da bize vereceksin!... Kağıt üzerinde yaptıkları paylaşmayı gerçeğe dönüştürmek için tüm güçleriyle Anayurt dediğimiz Anadolu'yu işgale başlamışlardır. İşte o zaman biri çıkmış "Bu vatan bölünmez, bu millet esir olmaz" demiş. Halkıyla birleşmiş, devrin padişahına ve hükümetine baş kaldırmış, 7 düvele kafa tutmuş, vatanı kurtarmış, baş olmuş, millette Ata olmuş, milleti onu ATATÜRK yapmıştır.

Atatürk, Türk milletini millet yapan devrimleri gerçekleştirmiş, Türk toplumunun geleceği üzerine düşünceler üretmiştir. Ürettiği düşüncelerin tümüne Atatürkçülük veya Kemalizm adı verilmiştir.

Nedir Atatürkçülük?

Atatürkçülük; akıldır, ilimdir, medeniyettir, cumhuriyettir, demokrasidir, haktır, adalettir, eşitlik-tir, hürriyettir.

Toplumun bir ferdi olarak bu düşüncelerin, sağlanan bu kadar hakların hangisine karşısınız?

Elbetteki hiçbirine...

Ya neye karşısınız?

Cahilimize sormuyorum. Atatürkçü düşünceye karşı olan hakime, hekime, avukata, mühendise, iktisatçıya, idareciye, alime, ulemaya, imama soruyorum.

Yıllarca derslerinde Atatürk'ü, Atatürk inkılaplarını anlatan sonradan yolunu ve yönünü değiştiren öğretmenlere soruyorum...

Atatürkçü düşünce sizi niye rahatsız ediyor?

Her şeyini millete feda etmiş bu yüce insanı niye sevmesiniz?

Bazı kesim, Atatürk'ün dine müdahale ettiğini iddia eder.

Tamamen yalan...

Atatürk'ün dine müdahalesi olmamıştır, dini siyasete, kendi menfaatlerine alet edenlere müdahalesi olmuştur.

Yürekten Allaha inanan, ibadet eden hangi yurttaşta ibadet yasağı konmuştur.

Camiler mi kapanmıştır? Oruç mu yasaklanmıştır? Ezan mı okunmamıştır? Dinde hangi kısıtlamalar olmuştur?

Biz Cumhuriyet istemiyoruz, laiklik istemiyoruz, biz padişahlık istiyoruz, biz şeriat hükümleriyle idare edilmek istiyoruz diyorsanız bu olmaz.

Olur diyenler boş hayal kurmuş olurlar.

Atatürk, bu millete insanlığın nasıl olduğunu öğretti. İnsanca yaşamayı öğretti, hakkını aramayı öğretti, devlete, idareye sahip çıkmayı öğretti.

Bu millet öğrendiklerini unutmayacak, unutturmaya çalışanların çabalarını boşa çıkaracaktır.

Aklın yolu birdir derler.

Atatürk'ün milletine gösterdiği yol akıl yoludur, doğru yoldur, bu yola girenler bir daha geri dönmeyeceklerdir. Bu güne kadar bu yola girmemekte direnenler geçte olsa gireceklerdir. Çaresiz gireceklerdir.

Kasım 1999

ATATÜRK DİYOR Kİ...

10 Kasım 1999 Çarşamba günü, ATATÜRK'ün 61. ölüm yıldönümüydü. Bu özel günde, O'nu bir kere daha saygıyla ve minnetle andık, ATATÜRK sevgisini milletçe coşkuyla yaşadık.

ATATÜRK'ü sevmek demek, onun fikirlerini, düşüncelerini, devrimlerini ve uygarlık alanında milletimize kazandırdığı değerleri iyi bilmek, uygulamak ve o değerlerle yaşamak demektir.

Geliniz bugün O'nun, bireysel ve toplumsal yaşamımıza ışık tutan özlü sözlerinden birkaçını burada yeniden hatırlayalım:

- * Uygarlık yolunda başarı, yenilikleri kavrayıp uygulamaya, yenileşmeye bağlıdır. Toplumsal yaşayışta, ekonomik yaşayışta, bilim ve fen alanında başarılı olmak için biricik ilerleme ve gelişme yolu budur.
- * Milletimizin hedefi, milletimizin ülküsü, bugünkü ileri dünya içinde, tam anlamıyla uygar bir toplum olmaktır.
- * Büyük davamız, en uygar, en bolluk, varlık ve rahatlık içinde yaşayan millet olarak varlığımızı yükseltmektir.
- * Dünya bir sınav alanıdır. Sınavda başarılı olmadan iyiliksever davranışlar beklemek boşunadır.
- * Birbirimize vereceğimiz işaret: İleri, daima ileri.
- * Karşılıklı güven ve esneklik, bütün dünya milletlerinin üzerinde titremesi gereken bir mutluluk ilkesidir.
- * Dünyanın herhangi bir yerinde rahatsızlık varsa, tıpkı kendi aramızda olmuş gibi onunla ilgilenmeliyiz.
- * Eğitimidir ki, bir milleti ya özgür, bağımsız, ünlü

ve yüce bir toplum halinde yaşatır, ya da tutsaklığa ve yoksulluğa sürükler.

- * Türkiye'nin eğitim ve öğretim tutumu, her anlamıyla ulusal nitelikte olacaktır.
- * Türk Milleti, harf devrimiyle yeni bir ışık dünyasına girmiştir. Bizim ahenkli, zengin dilimiz yeni Türk harfleriyle kendini gösterecektir.
- * Ülkemizi bayındır hale getirecek olan, ekonomik nedenler, ekonomik çabalaradır.
- * Dinsel düşünce ve inançlara saygılı olmak, öteden beri doğal ve genel bir anlayıştır.
- * İslam dini fikir hürriyetine maliktir.
- * Sanatsız kalan bir milletin hayat damarlarından biri kopmuş demektir.
- * Zafer, "Zafer benimdir." diyebilenin; başarı, "Başarılı olacağım." diye başlayanın ve "Başarılı oldum." diyebilenindir.
- * Millet, ortak amaca, ortak çaba harcayarak yürürse mutlaka başarır.
- * Yurtta barış, dünyada barış.
- * Ne mutlu Türküm diyene.

ALİÇ AĞACI*

Mehmet ERGÖNÜL

Ben bir alıç ağacıyım
Yüce dağ başında yalnız...
Yapraklarım karmakarışık,
Dallarım dosttan uzak.

Yunus gölgede uyudu
Ve gölgede uyanık aşık,
Ne yemişlerimin hesabını bilirim
Ne de bir şey beklerim
Gölgede yatan çocuktan.

Dallarımı bırakınca
Göçmen kuşlar, çıldırırım yalnızlıktan.
Karıncalara, kelebeklere seslenirim
Duyan olmaz, gören olmaz.
Ateşler içinde yanar başım
Bir tas su veren olmaz.

Yalnızlığını ben bilirim gecelerin
Yapraklarım birer birer
Dökülür karanlıklara.

Yakarışını duyarım
Görünmez ellerin.
Hazdan nefes almaya
Başlayınca toprak
Kurdu, kuşu, suları, ceylanları özlerim.
Hepsinden daha sevdalı
İnsanları bekler
İnsanları gözlerim.

Bitecek gibi değil öyküm,
Karacaoğlan oturdu gölgede,
Emrah saz çaldı
Kerem yanmayı bekledi
Pirler sultan oldu.

Yunus yeniden düşündü gölgede
Uyandı Tanrı sesiyle.
Dallarım secdede
Toprağa dokunuyordu.
Allahüekber dağlarında
Ezan okunuyordu.

Ne yolcu vardı
Ne yürünecek yol.
Toprak her zamankinden
Biraz daha ıssız
Ve gökler yere dökülen okyanus.
Yüreğinde tarifsiz bir hal
Hem mutlu, hem korkuluydu Yunus.

Bir alıç ağacıyım işte
Yüce dağ başında yalnız.
Pınarlara, sellere
Nehirlere seslenirim.
"Bir damla su" diye.
Elbet gelecek bir gün
Rahmet bulutları ak
Gökler, gönüller dolusu.

ben dünya çocuklarının soluklandığı dal
Ben hem yalnızlık simgesi
Hem umut yoluyum.
Ne olur alıç demeyin adıma
"Ben Anadolu'yum"
"Ben Anadolu'yum."

* Not: Bu şiir, ozanın, 1996 yılında yayınladığı ve şiirlerini topladığı SEHER YELİ adlı kitabından alınmıştır.

10 KASIM

Mevlüt ÖKSÜZOĞLU

Bugün Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu Büyük Atatürk'ün 61 inci ölüm yıldönümü. Onun kurduğu ve bize emanet ettiği Cumhuriyetimizin 76 ncı yılını da bu sene kutladık. Atatürk gibi dehalar sadece görünüşte ölürlər. Oysa gerçekleştirdikleri eserleriyle daima yaşamaktadırlar. Mustafa Kemal Atatürk, Cumhuriyet yaşadıkça yaşayacaktır. Çünkü, o idealimizde, ruhumuzda, benliğimizde, şuurumuzda, milli birlik ve bütünlüğümüzde daima yaşamaktadır. O, bayrağımız, heyecanımız, varlığımız, ebedi meşalemiz ve önderimizdir. Atatürk'ü yarının adamı yapan, sadece kazandığı savaşlar, yaptığı devrimler değil, ama kendisini yarının adamı yapan yüksek insan nitelikleridir. Bunların da başında onun enerjisi, cesareti ve yüce duygularıyla, düşünceleri gelmektedir. Aradan uzun yıllar geçmiş olmasına rağmen, Atatürk yalnız biz Türkler için değil, bütün ezilen uluslar için hâlâ yarının adamıdır. Atatürk'ün kişiliğinde yer alan bağımsızlık duygusu kadar vicdanı da ön planda gelir. Bu niteliği de şu sözlerinden anlaşılmaktadır. "Her an tarihe karşı, cihana karşı hareketlerimizin hesabını verecek durumda olmalıyız". Vicdan, tarih ve kamuoyu, bunlar Atatürk'e göre üç büyük yargı yeridir... Onun insan olarak ülküsü iyilik, güzellik ve doğruluktur.

İşte bu nedenlerdendir ki, Atatürk eşsiz ve üstün bir insan olarak yarının adamı oldu ve olmaya devam ediyor, edecektir de. Çağdaş uygarlık yolunda olan uluslar bu eşsiz insanın anısı önünde saygı ile eğilmektedirler.

15 yılda Cumhuriyeti kurup devrimleri gerçekleştiren Büyük Atatürk'e sempatisi olmayanlar da vardır. Bunlardan dış basından bir beyanın onun için sokak çocuğu diye yazısı çıkması üzerine, "Sorum sizlere, benim sokakta oynayacak vaktim mi vardı!" diye üzüntüsünü ifade etmiştir.

Burada Atatürk'le ilgili bilinen bir anıyı anlatmak istiyorum.

Mustafa Kemal, arkadaşlarıyla birlikte Bingazi'ye gidiyorlardı. Trablusgarb savaşına katılacaklardı. Yolda bir bedeviye rastladılar. Bu adam el falından çok iyi anladığını söyleyerek genç subayların fallarına bakmayı teklif etti. Hepsi avuçlarını gösterdiler. Talihlerini öğrenmek istediler. Sıra Mustafa Kemal'e gelmişti. Ama o, ya fala inanmıyor, yahut bir bedevinin kehanetine itimat etmiyordu. Bununla beraber arkadaşlarının ısrarına dayanamadı elini bedeviye uzattı.

Mustafa Kemal'in yumuşak elini, sert avuçları içinde tutan bedevi, el çizgilerine bakar bakmaz yerinden fırladı, ayağa kalktı ve büyük bir heyecanla;

Sen padişah olacaksın ve 15 yıl hüküm süreceksin diye bağırdı.

Fal baktıran subaylar gülüşerek yollarına devam ettiler.

Aradan yıllar geçti. Mustafa Kemal, Türkiye Devleti'nin Cumhurbaşkanı oldu. Cumhuriyetin 14 üncü yılında hastalandı. Karaciğerinin şiştiğini görenler; "İçme Paşam..." diye yalvardıkları zaman o, Bingazi yollarındaki falcı bedeviyi hatırlayarak güldü:

Arap vaktiyle söylemişti, dedi. Bizim hükümümüz nasıl olsa 15 yıl sürecek ve ilave etti; "Hesapça bu son senemizdir" dedi.

Türkiye Cumhuriyeti'nin 76 ncı yılında biz de Türk milleti olarak ölümsüz Atatürk'ün anısı önünde, eserlerine sahip çıkacağımıza söz vererek saygı ile eğiliyoruz.

10 Kasım 1999

AYDINLANMA YOLUNDA

Veysel GÜLTAS

Pastör'ün, "Ben laboratuvara girdiğim zaman inancımı dışarıda bırakırım" sözü batı aydınlanması içinde inanç ve aklın birbirinden ayrılmasında önemli bir kilometre taşıdır.

Aydınlanma denince, insanların egemenlik haklarına el koyup, aklını zincire vumak suretiyle, bu hak ve yetkiyi sözde Tanrı ve din adına gasp etmek isteyen düşüncenin kırılması olarak akla gelmelidir.

Geçmiş yüzyıllara bakarsak, aklın dogmatizme karşı olan savaşımında, aydınlık güçlerin ve insana yakışan, aklın egemenliğinde, daha güzel bir dünyayı kurmayı amaçlayan aydınların düşmanları çok olmuştur. Denilebilir ki, batı aydınlanması yakılan aydınların, öldürülen düşünürlerin küllerinden çoğalmıştır.

Akılcı bilimin öncülerinden olup, Hristiyanlığın bir devlet dini haline dönüştüğü yıllarda, dönemin düşünür, ünlü matematikçisi **Hypathia'nın** (İS. 370-415) ⁽¹⁾ bağınaz bir grup tarafından çırılçıplak soyundurulmuş, sokaklarda saçlarından sürüklenmek suretiyle dolaştırılıp, vücudunun paramparça edilip, etlerinin kemiklerinden ayrılarak yakılması-

nı "Tanrı buyruğu" ilân edenler, **yüzyıllar süren** bir karanlığı da başlatmış ol-
dular. Yüzyıllar sonra bu cinayeti **Voltaire** (1736), "**Cyril'in papaz traşlı köpeklerinin yobazlardan oluşan bir sürüye sırtlarını vererek işlediği hayvanca bir cinayet**" olarak değerlendirir. Aydınlanma yolunda buna benzer binlerce cinayetler var. Bu korkunç cinayetler bile, insanlığın aydınlanma yolundaki azim ve direncini kıramamıştır. 1576 yılında Engizisyon kararıyla odun ateşinde yakılan **Bruno'nun**, kendisi hakkında ölüm kararı verenlere, "**Bu kararı veren sizler, kararı dinleyen benden daha fazla korku içerisindesiniz.**" diye haykırması aydın cesaretinin anlamlı bir göstergesidir.

Yüzümüzü Anadolu'ya çevirdiğimizde aydınlanma yolunda verilen savaşımın ne denli sancılardan geçtiğini görürüz. İnancı aklın önüne koyan, Tanrı sözünü çıkarı için kullanan inanç tüccarlarına karşı Anadolu gerçek aydınlığını **Mustafa Kemal Atatürk'ün**, başlattığı 1923 aydınlanma hareketi ile yakalayabilmiştir. "**Yüzyıllar süren uykusundan**" uyanamayışının nedenini, "**1453 yılında İstanbul'u fethedip, bir çağı kapatıp, yeni bir çağ açan kudret aynı**

yıllarda icad edilmiş olan matbaayı kendi bünyesine getirememiştir. Bunu engelleyen güce irtica denilir" sözyle de dile getirmiştir.

Dün onlarca aydınımızın, insanımızın katledilmesine karşın, bugün de aydınlanma sürmektedir.

Alçakça bir cinayetle, **Ahmet Taner Kışlalı**'nın öldürüldüğü, 21.10.1999 tarihi de artık ülkemizin aydınlanma sürecinde önemli bir dönemeçtir.

O'nun, söndürölmek istenen aydınlığından çoğalan, yüzbinlerce insanın tek bir yüreğe dönüşen söylemleri, bağnazlığı, terörü yaşatmak isteyenlerin, aydınlığın karşısında, karanlığa gizlenenlerin tükenişini sergilemektedir.

O seçkin aydının, bilim adamının öldürölüşünün ardından yüreğimiz kanıyor...

Dileğimiz, son olsun...

O insana ve bizlere yakışan, On'nun çağdaşıktan, bilimden güç alan savunduğu ilkelerini, meydanlara sığmayan, ülkenin dört bir yanından gelen, Ankara caddelerini dolduran, onbinlerin, yüzbinlerin yüreklerinden taşan "**Türkiye laikdir, laik kalacak**" çağrılarını o günle sınırlamadan, geleceğe taşınmaktır. Bu duyarlılığı gösteremediğimizde aydınlıktan korkanların, toplumu yıldınlış-

tırıp terör yoluyla yarar umanların, ülkenin içine gireceğı bunalımdan çıkar sağlayanların aynı cinayetleri yineleyeceklerinden şüphemiz olmasın. Demokrasiyi korumak istiyorsak, Cumhuriyeti korumak zorundayız. Demokrasinin ara rejimleri, bunalımlı dönemleri olabilir, tökezleyebilir. Ama Cumhuriyeti koruyamazsak, demokrasiyi de göremeyiz.

Bugünü yarına ertelemeyen, "**tanığı olduğumuz olayların karanlık bir rejimde sanığı durumuna düşmemek**" için Cumhuriyet aydınlanmasının bize kazandırdıkları, çağdaşlığı, laikliği, demokrasiyi kalıcı kılmak istiyorsak, **Ahmet Taner Kışlalı**'nın şu sözlerini kendimize rehber kılmalıyız diye düşünüyorum.

"Tarihte felaket hiçbir zaman topluma birden bire gelmez... Adım adım, haber vere vere gelir.

Tarih yanlışlıkları affetmez! Özür dilemez!

Ve ancak "ders alınmadığı" zaman yinelenir.

Ağaçlarla uğraşmaktan ormanı göremeyenler ise, bu aymazlıklarının bedelini ağır öderler.

Ve ne yazık ki, sadece kendileri ödemekle kalmaz, tüm topluma da ödetirler..."(2)

(1) Aydın ve "Aydın". İlhan Arsel. Kaynak Yayınları, sh. 92-93.

(2) Kemalizm Laiklik ve Demokrasi. Ahmet Taner Kışlalı. İmge kitabevi. sh. 218.

BENİM ÇALGILARIM

Memduh SOYLU

*Çal klarnetim çal, bu sesler nerelerinde,
Ağın havaları da titrer perdelerinde.
Bugün değil yarının daha ötelerinde,
Bu ezginin yerini başka ezgi almasın.*

* * *

*Kemancı düzen vermiş kemanının teline,
Yay tutuşu yakışır parmağına, eline.
Ne söyler bu ezgiler hele sor bilenine,
Yeter artık diyelim daha dertli çalmasın.*

* * *

*Bu öyle bir vuruş ki bak şu davul sesine,
Kölen olam vur hele bir doğru bir tersine.
Bu titreşim ses verir vurdukça derisine,
Çalgılar eşliğinde çalmadığın kalmasın.*

* * *

*Çal cümbüşcü mızrabın titretsin tellerini,
Bu titreyiş, bu değiş yormasın ellerini.
Nice güzel canların yaptın düğünlerini,
Mutlu olan çiftlerin gülen yüzü solmasın.*

* * *

*Ne güzel oyunlar var düğün gecelerinde,
Yöresel görünümüler var eğlencelerinde.
Bu düğünler ki iz bırakmış nicelerinde,
Düğün dernek Ağın'dan hiçte eksik olmasın.*

4 Mart 1999

GELİNİZ, BİR VAKIF KURALIM

Nizamettin KARADAĞ

Değerli hemşehrilerim,

Yazımın başlığına aldığım ve ilerde açıklayacağım vakıf kurma konusu, güzel Ağın'ımıza ve çevresine hizmette çok geç kaldığımız VEFA BORCUMUZU ödemek için seçilmiştir.

Biz Ağın'lıların, yapılması mümkün olan her faydalı hizmet için, bazan olmaz, yapılmaz, gibi davranışlar içinde olduğumuzu kabul edelim.

Ağın, okur yazarlık, yüksek tahsil, devletin önemli kademelerine değerli şahsiyetler gönderme oranları ile istatistiklere ve basına konu olma onur ve kıvancını insanlarına tattırmış ve yaşatmış bir ilçemizdir.

O Ağın ki, doğanın 30-40 yıl öncesine kadar, Türkiye'nin hiç bir yöresinde ve semt pazarlarında bulup göremediğiniz çeşit çeşit üzümü (çağılasmı, karamenüşkü, öküzgözü, hatun parmağı, kızılaltım, köhlü, papazkarası, tahananbi, Amasya, pestil üzümü, tarhana üzümü.... vb), eti, suyu, havası, dutu, cevizi, bademi, narı, çerezi, ezgileri ve yöresel ananelerini cömertçe sunarak bizlere vefa göstermiştir. Bizler ise, karşı bir bedel ödemekten kaçınmıyız.

Ağın'ın bu özellik ve güzellikleri ile övünürken, Ağın insanının özelliklerini, Ağın'ın geri kalış sebeplerini açık yüreklilikle eleştirip yargılamamışız.

Bugün övündüğümüz o güzel değerler yok olup gitmiştir. Kabullenmeyi istemediğimiz olumsuz tutum ve davranışlarımız nedeni ile Ağın'ı kendi haline terkederek hayat damarlarının kurumasını seyretmekten öte bir tutum sergileyememiştir.

Öğretmeninden profesörüne, astsubayından paşasına, mühedisinden genel müdürüne, hakim ve savcısından yüksek yargı üyelerine, polisinden emniyet müdürüne ve valisine, esnaf, tüccar, sanayici, işadamı, kısaca vefa borcunu vicdanında bugüne kadar saklı tutmuş herkese diyorum ki: Ağın'dan Kenan Çobanoğlu'nun, Akpınar (Andiri) dan rahmetli Rıza Hafızoğulları'nın gösterdiği çabayı bizler neden göstermeyelim?

Aslında, Ağın insanının eksilerini artıya çeviren çok takdire şayan bir yanı var ki, o da hiç şüphe götürmez şekilde devletine karşı son derece dürüstlük ve sadakatla bağlı oluşudur.

Bu seçkin ve erdemli değerlerimizi Ağın için de göstermeliyiz.

Yurt içinde ve yurt dışında yaklaşık 50 bin hemşehri topluluğundan, Derneğimize kayıtlı üye sayısı bugüne kadar 80-100 kişiyi geçmemektedir. Bu sayıyı birkaç katına çıkarmalıyız.

Benim kanaatim, hemşehrilerimizin hareketlere geçmeleri için, bir rüzgarın esmesini, bir lokomotifin katarı çekmesini bekledikleri yönündedir.

İnanıyorum ki, önemli mevkiilerdeki tüm şahsiyetler, ticaret erbabı, sanayici ve işadamlarımız katar dizisini çekecek lokomotifin motor gücünü oluşturarak bütün Ağın'lıları taşıyıp biraraya toplayacaklardır.

En güzel duygularla dünya'nın her yerindeki Ağın'lılara seslenerek diyorum ki, geliniz Yunus Emre'nin deyişi ile birlik olup işi kolay kılalım. Şimdiye kadar ihmal ettiğimiz vefa borcumuzu ödemenin en ideal ve en kolayında birlik olalım ve ilk adımda AĞIN SOSYAL DAYANIŞMA ve KALKINDIRMA VAKFI'nı kuralım. Daha önce, 1994 yılı Mart'ında, bu alanda başlatılan girişimin olumlu sonuca ulaşmaması hepimiz için bir ders olsun. Kuracağımız bu

vakıf, Ağın'da 30 yataklı GÜÇSÜZ VE KİMSESİZLER EVİ'ni hizmete açsın.

Burada barındırılacak hasta, yaşlı, güçsüz ve kimsesiz hemşehrilerimize aş, sıcak yatak, sağlık hizmeti, güler yüz, sevgi ve saygı dolu bir huzur ortamı sağlansın.

Atılacağına inandığım en öncelikli ve en faydalı bu ilk adımın arkasından başka adınmların da kolaylıkla atılacağını sanıyorum. Bu ilk adımı atmak için yapacağımız tek şey; Ağın Kültür ve Dayanışma Derneğine kaydımızı yaptırıp, Allah emri olup tasarrufu mümkün olmayan ramazan fitirelerimizi, kurulacak vakıf için açılacak özel bir hesaba yatırmak olacaktır.

Atılacak adımların Ağın ve çevresine yararlı olması dileğiyle saygılar, sevgiler sunar, Derneğimizin değerli Başkan ve Üyelerine başarılar dilerim.

YUNUS EMRE'DEN BİR DEYİŞ

Kendini bilen kişinin yüzünü ak ede bir söz,
Sözü düşünüp diyenin işini sağ ede bir söz.

Söz ola kese savaşı, söz ola kestire başı,
Söz ola oğulu aşı bal ile yağ ede bir söz.

Yürüye yürüye yol gele, gafil olma bilgiliğe,
Key sakın kim dile gele, canına dağ ede bir söz.

Kişi bile söz demini, demeye sözün kemini,
Bu cihan cehennemini sekiz uçmağ ede bir söz.

YUNUS imdi söz yanından, söyle sözü gayetinden,
Key sakın ol şah katından seni irak ede bir söz.

HAYATIN ÖTEKİ YÜZÜ

Ahmet Rahmi ERCAN

Okuduğum son kitap, "Hayatın Öteki Yüzü" adlı bir roman. Yazarı Ali Osman Alkanlar. Kahramanı bir köy öğretmeni. Adı Umut. Umut Köy Enstitüsü'nü bitirmiş. Görevini başarıyla yürütmesi için gerekli bilgi, beceri ve coşkuyla donatılmış, güçlü bir öğretmen. Kars'ın bir köyünde görevlendiriliyor. Öğrenciliği sona eren Umut için yeni bir yaşam başlıyor. Umut, yaşamının bu bölümüne "Hayatın Öteki Yüzü" diyor. O sadece çocukları eğitmeyi değil, köyü bir bütün olarak kalkındırmayı da amaçlıyor. Köyde yaşanan sorunları, onların halkı ezen, mutsuz kılan sonuçlarını gördükçe üzüyor. Bunlara karşı neler yapılması gerektiğini araştırıyor. Yapılacakları tasarlıyor. "Artık çok büyük ve güç bir görevle karşı karşıyayım. Yaşamımın yeni bir dönemi, yeni bir yüzü başlıyor." diyor.

Roman öyle akıcı, sürükleyici ki, kişilerinin ilişkilerine, olayların akışına elde olmadan siz de katılıyor, gelişmelere göre üzüyor ya da sevi-

niyorsunuz. Onları tüm yoğunluğuyla yaşıyorsunuz.

Yazarın kısa tümcelerle güçlü anlatım yeteneği, yapının bir bütün olarak kavranmasını kolaylaştırıyor. Romanın kurgusuna egemen olan amaç, özlem ve duyguları olaylar içinde etkili biçimde bize sunuyor. Romanı severek okuyor, etkileniyor, bitirmeden bırakamıyorsunuz.

Umut, okuldaki görevini başarıyla yürütürken köyü kalkındırmak, çağdaş bir toplum birimi durumuna dönüştürmek için köylülerle gerekli yakın ilişkiler kuruyor. Önce sorunları, sonra da bunların çözümleri konusunda onları bilinçlendirip çalışmaya yöneltiyor. Kendisi de öncü oluyor. Köy tarımı uygulanan yeni yöntemlerle yavaş yavaş değişiyor. Köyün ekonomik yapısı gelişiyor. Yıllar yılı süregelen düşmanlıklar, kan davaları önleniyor. İnsanları olumsuz yönde etkileyen çağdışı, bilim dışı anlayış ve davranışlardan kurtulma yönünde önemli gelişmeler başlıyor.

Umut köylülerle öyle kaynaşıp bütünleşiyor, öyle çalışıyor ki, köylüler: "Sen bizim umudumuzsun. Her derdimize çaresin. Bu çalışmalarınla köyümüzü şehir yapacaksın." diyorlar. Umut öğretmen köyün çok sevilen, sayılan bir lideri oluyor.

Ali Osman Alkanlar, "Hayatın Öteki Yüzü" yapıtıyla bir öğretmenin başarılı meslek yaşamını, başardıkça duyduğu mutluluğu, coşkuyu sunarak bize de aynı duyguları yaşıyor.

Yazar, yazın sanatı yönünden başarılı. Yapıt kendi bütünlüğü içinde tutarlı, çelişkisiz. Olaylar nedenleri, ilişkileri, sonuçları ile doğal bir akış izliyor. Anlatım akıcı, dil arı Türkçe. Anlatımda yerel söylemlere, deyimlere de sık sık yer verilerek düşünce ve duygular güçlendirilmiş. Tümceler kısa. Betimlemeler ilginç gerçekleri, sorunları yansıtıyor. Yazarın biçemi, okuyucuyu yapıta, içeriğine karşı duyarlı kılıyor. Roman duygulandırıyor ve de olaylar üzerinde düşündürüyor. Yorumlamaya itiyor. Okuyucu, toplumca yaşanan sorunların çözümünde eğitimin temel etken olduğunu daha iyi anlıyor. Köy Enstitüsü örneğinin önemini Umut öğretmenin başarılı,

yaratıcı, coşkulu kişiliğine bakarak kavlıyor.

Roman belirtilen yapısı, yazınsal nitelikleriyle yazarın eğitimci ve sanatçı kişiliğinin belgesel bir yansımasıdır. Eğitimin toplum kalkınmasındaki yeri, gereksinmemiz olan öğretmen tipinin nitelikleri konusunda düşünen, yapıtlarıyla önerilen sunan bir aydınımız. "Hayatın Öteki Yüzü" yapıtı, aslında Ali Osman Alkanlar'ın bir özyaşam öyküsüdür. Yazar bu yapıtıyla kendi yaşamının bir dönemini yansıtıyor. Bu nedenle "Hayatın Öteki Yüzü"ne Ali Osman Alkanlar'ın yaşantılarından, deneyimlerinden doğan Deneysel bir roman diyebiliriz. Yazar okuyucuya, toplumu aydın yarınlara ulaştırmanın etkin yönteminin, bu yöntemin somut örneğini yapıtıyla sunuyor. Okuyucu, yapıtı sonuna dek O'nun sunduğu düşünce ve duygular içinde izliyor.

Ali Osman Alkanlar'ı kutlarım. Okuyun "Hayatın Öteki Yüzü"nü. Siz de beğenecek ve seveceksiniz.(1)

(1) Kitaptan edinmek isteyenler için Tel: (0.312) 250 90 07

ANILAR VE İZLENİMLER

Mehmet Ali BİLİR

Sevgili Ağın'lı hemşerilerim,

"Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği"mizin yeni yönetim kurulunu kutlar, çalışmalarında başarılar dilerim. Derneğin son yemekli toplantısına katıldım. O toplantıdaki izlenimlerimle söze başlamak istiyorum. Gündeme getirilen projeler takdirle karşılanacak düzeydedir. Derneğin, dernek binası bulma girişimini doğrusu çok benimsedim. Dikkatimi çeken ve beni çok düşündüren bir başka öneri üzerinde durmadan geçemeyeceğim. Dergide çıkacak yazıların Ağın'la ilgili olması gerektiğini bundan bir süre önce bir genç arkadaş daha gündeme getirmişti. Yine bu öneriyi destekler biçimde farklı illerde bulunan dört beş hemşehrimizden de duymuştum. Bu kişiler kendilerince haklı olabilirler. Ancak, biz Ağın'lılar sadece Ağın'da yaşıyor değiliz. Şöyle bir bakın, Türkiye'nin her köşesinde Ağın'lıya rastlarsınız. Bunun kadar da doğal bir şey yadsınmaz bir durumdur. Kaldı ki, bırakın Ağın'ı, Türkiye'yi, dünyanın bir çok ülkesinde bile Ağın'lı vatandaşlara rastlarsınız. Bu çağda, "Efendim, bunlar bizi ilgilendirmez" diyebilir miyiz? Dünyamız globalleşirken, "Ben sadece kalkıp, Ağın'daki insanlar ve sorunlarıyla ilgileneneğim," demenin ne kadar doğru olacağından, kendimce çok ama çok endişeli olduğum kadar, başkalarınca da doğru kabul edileceğine inanmıyorum.

Ahmet Taner Kışlalı hunharca öldürüldü. Bu vahşetle savaşmak insanlık borcudur. Bu elem verici tablo Ağın'ı da, Kars'ı da, Balıkesir'i de ilgilendirir. Hatta İngiltere'yi, Amerika'yı, İran'ı ve tüm dünya ülkelerini de ilgilendirir. Nitekim ilgilendiler de. Ahmet Taner Kışlalı'nın Kültür Bakanlığı görevi sırasında bir anımı anlatmak istiyorum: O dönemde Elazığ'da merkez ilçede bir siyasi parti görevlisi olarak Ahmet Taner Kışlalı'ya uğradım. Ziyaretine Elazığ'dan geldiğimi ifade ettiğimde, bana karşı tavrı o denli sıcak, sevecendi ki, şu an hüzünle anımsıyorum. Bana:

"Elazığ'ın Ağın ilçesinde benim bir matematik öğretmenim vardı. Ben hayatımı o öğretmene borçluyum" dedi ve devam etti "Eşi benzeri nadir rastlanır bir zattı" dedi. Kim olduğunu merak edip sordum, "Hüseyin TUNCER" dedi. Kayın-pederimin yeğenidir dedim, çok sevindi. Yeni vefat ettiğini eklediğimde de çok üzüldüğünü ifade etti. Allah rahmet eylesin ve nur içinde yatsın dileğinde bulundu.

Ağın iki tepe arasına kurulmuş bir doğa parçasıdır. Küçük bir belde, ama aynı zamanda bir çok aydın yetiştirmiştir. Abdülhamit döneminde yetişmiş Müderris Hüseyin Efendi'den tutun da Cumhuriyet döneminin bakanlarına ve müsteşarlarına kadar devlet adamlarımız ve bürokratımız var. 1950'lerde tek başına Bayrak Gazetesi'ni çıkartan Kemal Zeki Gençosman, Anayasa Mahkemesi üyesi Şeref Hocaoglu, Ağın'ın kültüründe köşe taşı, hizmetleri unutulmayacak Abdullah Lütfi, Nuri Onat, Cevat Onay Beyler. Şu anda yüksek düzeyde bulunan bürokratlarımız Güner Omay Paşa, sayın valimiz Güner Özmen, ayrıca saymakla bitmeyen daha birçok bürokratımız, aydınımız ve iş adamlarımız bulunmaktadır. Bu değerli insanlar ne bir siyasi partiye dayanarak, ne para babalarına hizmet ederek, ne de bir aşiret reisinin emirlerini yerine getirerek, dahası ne de medya babalarına kulluk ederek bu mevkilere gelmediler. Tümü alınlarının teri ve bilgileriyle bu yerlere yükseldiler, bu da bizim için övünç kaynağıdır. Bu insanların her biri gurur kaynağı-mızdır.

Sonuçta, Avrupa Birliği'ne katılma sürecine yaklaştığımız bu günlerde Ağın'ın tüm Türkiye ve dünya ile her zaman sıkı bir bağ içerisinde bulunacağına dair duygu ve düşüncelerimle tüm insanlara sağlık ve mutluluklar diliyorum.

11 Aralık 1999

TÜRKİYEM

Hüsnü AYDOĞMUŞ

Yücelerin duman, her mevsim karın,
Yaylanda sürüler, yaylalar yarın,
Çağlayan dereler, zümrüt baharın,
Gönülden, gönüle gezen Türkiyem.

Çok çetin dağların, egilmez başın,
Yalçın kayaların, Nuhnebi yaşın,
Dopdolu hayat var hepsi kardaşın,
Dağların, düzlerin canım Türkiyem.

Arzın maşukusun, sevgilisi sen,
Dünyada adın var, her yerde esen,
Koynunda Türklerin, alırlar busen,
Kalplerde tütersin canım Türkiyem...

Çağlayan ırmaklar, ninni söylerler,
Çobanlar neylerle gönül eylerler,
Bülbüller hu çeker, türkü söylerler,
Efeler diyarı canım Türkiyem.

Her yören ayrı bir türlü oymaktan,
Çok çetin bu millet gelmiş oymaktan,
Senin cemalin bitmez saymaktan,
Canımsın, gülümsün cicim Türkiyem

TEŞEKKÜR

Eylül-Ekim'99 sayımızda, SAYIN DERGİ ABONELERİ'nin DİKKATİNE başlığı altında yaptığımız duyuruda, 1998-1999 yıllarına ilişkin dergi ve üyelik ödenti borçları bulunan üyelerimiz adına düzenlenmiş posta çekleri gönderdiğimizi bildirmiş ve borçların ödenmesi ricasında bulunmuştuk.

Memnuniyetle belirtelim ki 231 borçlu aboneden 71'i dergimizin ellerine geçmesinin ardından derhal borçlarını ödemişlerdir. Kendilerine teşekkürlerimizi bildirir, diğer borçlu abonelerin de en kısa süre içinde yakınlarındaki bir posta şubesine ödentilerini yatırmalarını tekrar rica ederiz.

BİR ŞEHİDİMİZİN BAHTSIZ ÖLÜMÜ

Mehmet ORHAN

"DÜNDEN BUGÜNE AĞIN" adlı kitabımızın "AĞIN'DAN ŞEHİTLİK MERTEBESİNE ERİŞENLER" bölümünde, derleyebildiğimiz bilgileri ve şehit adlarını verirken şöyle demiktik: "Bu bölümde yer alması gereken yörelerimizin yiğit evlatları bu kitaba sığmayacak kadar çoktur."

Adlarını verdiğimiz şehitlerimiz arasında, 1914 yılı Ocak ayında şehitlik mertebesine erişen üsteğmen **Mehmet Kemal** de vardı. Onun için şu bilgiyi vermiştik: "Mehmet Kemal, Öğretmen Cevat ONAY'ın ağabeyidir. Ağın'da doğdu. İstanbul'da Harp Okulu'nu bitirerek subay çıktı. 1912'lerde İttihat Terakki liderlerinden Cemal Paşa'nın emir subayı üsteğmendi. Zeki, enerji, dolu hareketli, gözünü budaktan sakınmayan atak bir gençti. Ayrıca, İttihat Terakki yanlısıydı. Onun bu yönünü değerlendiren İttihat Terakki Hükümeti, Paris'te, yönetimlerine karşı propaganda yürüten ve hükümetin dış borçlanma yapmasını engelleyen **Kürt Şerif Paşa**'yı öldürmesi için Fransa'ya gönderdi. Paşa'nın Paris'teki konağında meydana gelen silahlı çatışmada şehit oldu."

Bu bahtsız şehitlik olayı, bugüne değin basınımızda ve tarihsel olaylara değinen kitaplarda değişik şekillerde anlatılmıştır. Son olarak, 7 Kasım 1999 tarihli Star gazetesinin pazar ekinde şu anlatı yer alıyor: "Borçlanma konusunun gündemde olduğu günlerde, Ocak 1914 sonlarında Paris'te Şerif Paşa'ya başarısız bir suikast düzenlendi. Evine giren ve karşısına çıkan hizmetlileri silahıyla yaralayan bir Türk, harem dairesine yöneldi. Paşa'nın damadı Salih Bey, tabancısını çekip bu silahlı adamı öldürdü. Olay değişik kay-

naklarda değişik şekillerde anlatılmakla birlikte, suikastı İttihatçıların düzenlediği görüşü ağır basar. İstanbul Polis Müdürü Azmi Bey'in o sırada Paris'te bulunması da inandırıcı bir kanıt olarak gösterilir."

Öğretmen Nuri ONAT ağabeyimiz de, "Öğretmen Abdulah Lütfi Bey" adlı eserinde Mehmet Kemal'den şöyle söz eder: "Abdullah Lütfi Bey, Cemal Paşa'nın emir subaylarından Ağın'lı eski öğrencisi Mehmet Kemal, ile mektuplaşmıştır. Mülazım-i evvel (üsteğmen Mehmet Kemal, gözünü budaktan sakınmayan bir İttihatçıdır. Damat Şerif Paşa'yı vurmak için gittiği Paris'te öldürülmüştür."

Olaya ilişkin en geniş açıklamayı ise, tarihçi yazar Ahmet Bedevi KURAN'ın 1959 yılında yayımlanan "Osmanlı İmparatorluğu'nda İnkılap Hareketleri ve Milli Mücadele" adlı eserinde görüyoruz. Bu eserde, "Şerif Paşa Aleyhine Yapılan Suikast" başlığı altında şu anlatım yer alıyor:

"Paris'te Şerif Paşa'ya karşı, borçlanma meselesi nedeniyle bir suikast düzenlenmiştir. Şerif Paşa'yı öldürmeye teşebbük eden Kemal Bey adında (Cemal Paşa'nın yaveri) birisidir. Doğduğu yer Elazığ'ın Ağın İlçesi'dir. Babası, Trabzon Hapishanesi müdürü Mustafa Bey idi. Şerif Paşa'yı öldürmek maksadıyla Paris'e giden Kemal Bey, olaydan önce bir iki kez Paşa'nın oturduğu apartmana uğramış, paşayı sormuş, evde olmadığı yanıtını almıştır. Buna kırılmış olan ve her ne pahasına olursa olsun, avını yere sererek bir an önce amacına ermeyi ilke edinen Kemal Bey, Paşa'nın apartmanına son gidişinde kapıyı açan Paşa'nın aşçısı ve adamı İsmail'i

itererek zorla apartmana girmiş ve rast gele ateş etmeye başlamıştır. Bu sırada Şerif Paşa banyo dairesinde bulunuyordu. Silah seslerini işiten Paşa'nın damadı Salih Bey, hemen dışarı fırlayarak elindeki tabancasını Kemal Bey'e çevirmiş ve onu öldürmüştür.

Olayın acıklı yönü böyle olmakla beraber, bunu sıradan **kişisel bir düşmanlığa bağlamak mümkün değildir.** Özellikle bu sıralarda İttihat ve Terakki Hükümeti'nin ünlü Polis Müdürü Azmi Bey Paris'te bulunuyordu. Olay hakkında ne derece bilgisi olduğunu saptamak güç ise de, bu bulunuşu rastlantı saymak doğru olmasa gerek.

Önce suikaste neden olan olayı belirleyelim: O tarihlerde İttihat ve Terakki Hükümeti, yukarda değinildiği gibi, Paris piyasasından borç alma girişiminde bulunmuş, Maliye Nazırı Cavit Bey, bu yolda çaba harcarken, Şerif Paşa öteden beri muhalif olduğu İttihat ve Terakki'nin başarısını önlemek ve borçlanmayı engellemek yolunu tutmuş, bunun için Paris sokaklarına büyük duyurular yapıştırarak kamuoyu oluşturmaya çalışmıştır. Bu durum İttihatçıları kızdırmış ve Şerif Paşa'nın varlığı kendileri için zararlı görülmeğe başlanmıştır. Bu görüşledir ki Şerif Paşa öldürülmek istenmiştir. Aslında, aşağıda açıklayacağımız üzere, İttihat ve Terakki'nin üst düzey yönetiminden bazılarının olayla yakından ilgilenmeleri ortada kuşku bırakmamaktadır.

Paris'te meydana gelen bu acıklı olaydan sonra, çoktan beri mektup alamadığı oğlunun sağlığından ve yaşamından haber almak üzere, Kemal Bey'in babası Mustafa Bey, bir ara Trabzon'dan kalkarak İstanbul'a gelmiş ve Cemal Paşa'ya başvurmuştur. Cemal Paşa, Kemal Bey'in önemli bir görevle yurt dışında bulunduğunu ve adına para yollandığını söyleyerek zavallı babayı sakinleştirmeye çalışmış ve kendisine 300 altın vermiştir.

Mustafa Bey, durumdan kuşkulananmakla beraber, yapılacak bir şey olmadığından, kade-re boyun eğerek, yüreğini rahatlatacak hiçbir bilgi edinemedi Trabzon'a dönmek zorunda kalmıştır.

Bu kişi bir süre sonra ölünce, Kemal Bey'in üvey annesi Fatma Hanım'la öz kardeşi Münire Hanım Cemal Paşa tarafından İstanbul'a getirtilerek Üsküdar'da oturmaları için ayrılan bir eve yerleştirilmişlerdir. Bu ailenin geçimi Cemal Paşa tarafından karşılanmış ve Münire Hanım'ın öğrenimi de sürdürülmüştür.

Cemal Paşa yurt dışına kaçtıktan sonra koruyucusuz kalan bu aile zorunlu olarak tekrar Trabzon'a dönmüştür. Bu iki olay gösteriyor ki Şerif Paşa hakkındaki suikast önceden tasarlanmış ve bazı üst düzey yöneticiler de işe karışmıştır."

Yazımızın başlığında "BİR ŞEHİDİMİZİN BAHTSIZ ÖLÜMÜ" diye yazdık. **Bahtsız** sözcüğünü kullanmamızın nedenini basınımızdan aldığımız açıklamalarda görebiliyoruz. Olayı bir suikast, şehidimizi de suikastçı olarak niteliyorlar. Oysa ki olay, devletin dış dünyadaki saygınlığına saldırarak onun prestijini sarsmaya, onu küçük düşürmeye çalışan ve bir düşman gibi görülen kişiye karşı, devleti yönetenler tarafından yönlendirilen bir hareket görünümündedir. Olayda kişisel husumet (düşmanlık) olmadığı gibi herhangi bir kişisel çıkar da söz konusu değildir. O bakımdan, vatanına hizmet için görevlendirilen ve görevini yapmaya çalışırken ölen hemşehrimiz Mehmet Kemal şehitlik mertebesine ulaşmıştır. Türkçe Sözlük, şehit olmayı şöyle tanımlıyor: "Ülkesi, ülküsü ve ya inancı uğrunda savaşıırken ölmek" Mehmet Kemal de ülkesi uğrunda savaşım vermiştir.

TEL ARABAM

Gürol KORKMAZ

Bir rüya gördüm dün gece: Telgraf direklerinin göğe doğru yükselişini ve tellerinin güzelliğini seyrediyorum. Gökyüzünün berrak maviliği teldeki kırakıranın renkleriyle o kadar uyumlu ki... Tablo gibi. "Bu tablo anlatılmaz: yaşanır ancak." diyorum içimden. Ama benim için en güzeli o teller...

Ne güzel tel araba olur o tellerden. Bir arabam var ama iki tekerlekli. Mustafa'nınki altı tekerlekli. Nereden buluyorsam buluyorum, artık telgraf tellerinden özene bezene dört tekerlekli bir araba yapıyorum. Ortasına da kendinden kapaklı, dışı beyaz, içi kül renkli Hacı Bekir lokumu kutusundan bir kasa yerleştiriyorum. Kamyonum hazır. Şoför mahalli bile var. Hem de şimdilerin pille çalışan otomatik oyuncak kamyonlarından daha görkemli duruyor. Çünkü üretiminde kendi emeğim var.

Bu kamyonla burma bile taşıyabilirim. Babaaanem bize çaylara gitme izni verecekse bir iş buluyor. O gün de yonca burmalarını taşıma işi var. Bu arabayla yüzelli değil, üçyüz burma vız gelir. Burma taşıma işi yarım saatte tamam. Tabii ki izin de...

Öğlenin sıcağında koşar gibi yürüyoruz. İsberek Deresi'ni geçerken, şahra getiren Mihtargilin Mustafa Dayı'yla karşılaşıyoruz. Yorgun ve terli yüzünün tüm hatlarıyla gülerken "Ula çağalar nere gidiyorsunuz bele?" diyor.

Hep bir ağızdan koro olarak ve sonsuz neşemize o yörenin taşını toprağını katarcasına yüksek sesle ÇAYLARA RA RA diyoruz. Bu kez Mustafa Dayı'nın yüzündeki hatlar sinsî bir gülümsemeye dönüşüyor.

Daha Kanlıcamaşa'tayken, çaylar görünmüyor ama biz soyunmaya başlıyoruz. Gamberboğan Gölü'ne ilk atlamanın yarışı sarıyor hepimizi. Göle kadar koşuyoruz. Elbiseler oraya buraya saçılırken kayadan atlanmanın "comburt" sesi çığlıklara karışıyor. Acıktığımız halde ekmek kimin aklına geliyor ki? Çimmekten daha güzel ne var? Sudan çıkmak istemiyoruz ama mecburuz. Neredeyse Zülfikar'ın otobüsü gelmek üzeredir. Eğer otobüsü kaçırırsak Ağın'a kadar yürümek hiç çekilmiyor.

Otobüs bekleme yerine giderken zamandan kazanmak için bir yandan da yola ete elbiselerimizi giyinıyoruz. Köprü'nün dalda yerinde sıcaktan serik gibi olmuş ekmeğimize, kumlara belenmiş domates ve peynirimizi katık edip yerken duyduğumuz lezzet Sadi Abi'nin, köprü'nün beton duvarına söğüt kömürüyle çiz-

diği resimlerin hayaliyle karışıyor. Bu hayalden köprü'nün üzerinden geçen otobüsün gürültüsüyle uyanıyoruz. Eyvah! Otobüsü kaçıyoruz.

Koşarak gittiğimiz o yollar gözümüzde uzadıkça uzuyor. Ağcabayır bir kat daha bayırlaşıyor. Kavuncugil'in yokuşu çıkarken Mehmet Sucu Abiyle karşılaşıyoruz. "Uşahlar nerden gelirsiniz? diyor.

Ancak duyabileceği bir sesle "Çaylardan" diye cevap veriyor içimizden biri. Sucu'nun arkamızdan "Biz de bir zamanlar..." diye devam eden sözleri korkuktan beri gelen bir çığ sesiyle karışıyor. Güneşin batmaya yakın olduğu ve gölgelerin büyüdüğü o anda, gelenlerin 8-10 kişilik köy çağırma ekibi olduğunu anlıyoruz. Bu ekibin içerisinde en heybetlisinin ceketini giymeyip omuzuna attığı için daha da devleşen Gani Dayı olduğunu uzaktan farkediyoruz. Yanımızdan geçerken de çalgıya hiç ara vermeden grubumuza başıyla selam veriyor. aBir büyük sanatçıdan çocuklara gelen bu selamın sıcaklığı hepimizin içini ısıtıyor. "Sabahın seher vakti" ezgisine kendisini o kadar kaptırmış ki bu ezgiye şişen boyun damarlarının da eşlik ettiğini görüyoruz.

Köy çağırma ekibinin bizden uzaklaşmasıyla arkadaşlardan ayrılıyor, düşüne düşüne eve yöneliyorum.

Acaba akşamki düğünde gençlerin oyunu bittikten sonra Maya havası oynanır da Mehemed Emi

"Ah yavrum!

Dağ ilanı dağ ilanı

Dağdadur dağ ilanı

Olaydım zülfün çoban

Toplayan dağ ilanı."

sözleriyle eli kulağa atar mıydı?

Düğünün ilerleyen saatinde, iri gövdesine ve ilerlemiş yaşına rağmen, oynarken otuzbeşlik delikanlı gibi dizlerini yere koyan Kahveci Hüseyin Dayı ağır hava oynar mıydı?

Kına oynama vaktinin geldiğini hatırlatmak için ateşli sopalarıyla meydanda yer açan Uzun Süleyman Emi'nin zeybekleri ve dede ekibi gösteri yapar mıydı?

Bu düşüncelerle kapıdan içeri giriyorum.

Uyandım. Sabah olmuştu. Yataktan kalkar kalkmaz ilk işim tel arabama bakmak olmuştu. Tel arabam garajındaydı.

AĞIN'IN ÇEVRE YOLLARI (*Antik Yollar*)

Prof. Dr. Ümit SERDAROĞLU*

Erzincan'dan Kemaliye'ye oradan da güneye, Fırat boyunca inen bu günkü yol, yer yer akarsu-yun kenarından gider. Kemaliye, Aşutka arası 25 km. kadardır. Yol aşutka'da iki kola ayrılır. Bir kol Sepik üzerinden Arapkir'e bağlanır. Diğer kol; Hinge, Ençiti, Masgir'den ve Bademli'nin yakınından geçerek Vahşen'e varır, oradan da Ağın'a bağlanır.

Ağın dörtyol ağzıdır. Vahşen'den gelen yoldan başka güney doğuya giden bir diğeri Pağnik köye², Fırat kıyısına iner. Ağın'dan çıkan üçüncü yol ise batıya doğru ilerler. Andiri'nin altından geçerek Arapkir çayını Karamağara'da atlar ve güneye dönerek, Arapkir'e çıkan ana yolla birleşir. Ağın'dan çıkan dördüncü yol, Mınayık köyü yakınından geçer ve Denizli köyünün biraz açığında Arapkir-Keban yoluna birleşir. Bu birleşme noktasından, Mınayık köyü yakınındaki, aynı adla anılan ve üzerinde bir Roma Çağı kale kalıntısı tespit etmiş olduğumuz höyüğe inen eski bir yol vardır. Halk arasında Sultan Murat Yolu diye anılan bu yolun kenarları iri ve köşeli taşlarla yapılmış, orta kısım geniş yüzölçümlü moloz taşla döşenmiştir. Yer yer bu döşemenin altında blokaj olduğu görülmektedir. Yol, modern Keban yolu ile kesiştiği noktada iki kola ayrılmakta, biri Hacı Komu mevkiinde Denizli köyüne bağlanmakta, diğeri kuzeye çıkarak Hacı İsmail Düzü'nü ve bataklıklar mevkiinin geçip Karamağara'da, yukarıda sözünü ettiğimiz noktada M.S. 5. yüzyıl Bizans Köprü-

sü'nü³ geçip Aladağ yönünde kuzeye giderek Ağın Aşağı Andiri yoluna bağlanmaktadır. burada ayrılan bir başka yol da Kemaliye yolu ile birleşir.

Bu yol ağı içinde Mınayık, Denizli, Hastek, Bademli, Aşutka ve Kemaliye ulaşım merkezleri olarak belirtmektedirler. Bu merkezlerden Hastek, Ağın, Bademli ve Aşutka'daki kalıntılar, Masgir'den gelen buluntular, modern yol güzergahlarının islami devirlerin başındanberi olduğu kadar, Roma ve Bizans devirlerinde de kullanıldığını açıkça göstermektedir. Bir kısmını bulabildiğimiz ve yer yer yeni yolla çakışan eski yollar bunun kuvvetli bir delilidir. Akarsuya paralel giden yolların bir yararı da kuzeyden güneye inişte su yolunu kullanan kelek ulaşımının belirli iskelelerde yüklerini boşalttıktan sonra söndürdükleri tulumlarını katır sırtında tekrar kuzeye çıkaran ulaşımçılara bu geçiş imkanını vermesidir. Erzincan'dan Kuzey Suriye'ye kadar akarsuyun iki tarafında kurulmuş kalelerin gerek su trafiği gerekse kara trafiğini kontrol yönünden büyük bir anlam taşıdığı belli olmaktadır. Aralıkları 20 ila 50 km. arasında değişen ulaşım merkezleri arasında ayrıca menzillerin de bulunduğunu yukarıda tanıtmaya çalıştığımız Arnavut Hanı ve Denizli'deki Makıt (Vakıf)⁴ hanı göstermektedir. Çevresel araştırmalar geliştirildikçe, şüphesiz yol ağı ile ilgili yeni buluşlar ortaya çıkacak ve çevrenin çok sınırlı ekonomik, siyasal, askeri tarih bilgisine yenileri katılabilecektir.

¹ Bademli'de oldukça yoğun Roma ve Bizans yerleşmesinin varlığı heyetimiz üyelerinden Arkeoloğ Ahmet TOPBAŞ tarafından tespit edilmiştir. Çevre araştırmaları sırasında Saracık ve Hozakpur'da Roma devri yapı kalıntıları, çanak çömlek ve M.S. 2. yüzyıl paralarına çok rastlanıldığı görülmüştür.

² R. Harper, Keban Projesi 1968, s. 131.

³ Doomed by the Dam, s. 54 vd.

⁴ Makıt Hanı, ODTÜ Restorasyon Bölümü tarafından işlenip Doomed by the Dam'de yayımlanmıştır. Selçuklu devrine verilen yapı tarafımızdan yeniden ele alınmış, handa ekibimiz arkeoloğlarından Taner GÖNEN, sanat tarihçisi Oğuz KARADUMAN ve mimar Mustafa AKPOLAT çalışmışlardır. Bu arada ekibimiz hanın iç kapısı üzerinde, daha önce fark edilmeyen çift başlı bir Selçuk kartalını teşhis etmişlerdir.

* Not: Prof. Dr. Ümit Serdaroğlu, Ankara Üniv. Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi öğretim üyesi olup, yukardaki araştırma ve incelemeyi Keban Barajı işletmeye açılmadan önce Ağın ve çevresinde, bir ekip halinde yaptığı arkeolojik kazılar esnasında yapmıştır.

YENİDEN KURULAN BİR KÖY (AŞAĞI YABANLI'DAN ANILAR)

Mustafa GÜL

Anadolu'nun çoğu köyünde kışın bacalar az tüter. Okulları öğrencisizlikten kapanmıştır. Ekonomik şartlar, geçim derdi köyleri boşaltmıştır.

Bir zamanlar ikiyüzü aşkın nüfusun yaşadığı Aşağı Yabancı'yı da şimdi 70 lik Mahmut Dayı ve hanımı, Zeynep Bacı koruyor. Köyümüzdeki bu göçün nedeni geçim derdi değildi.

Yörenin ilk turfanda sebzesini yetiştiren, çoğu köyün ve Ağın'ın sebze ihtiyacını karşılayan; çalışkan insanları sayesinde Malatya'ya haftada bir iki kamyon, haldeki en güzel domates, biber, patlıcanı gönderen köyümüzde, ekonomik sıkıntıdan söz edilemezdi. Altmış küsur yılı köyde geçen, şu anda İstanbul'da bir apartmanın dördüncü katında yaşamını sürdüren doksanlık Sündüs Bacı'nın: "Kökün guruyaydı baraj!" bedduasında dile getirdiği Keban Barajı, zorunlu göçün sebebi oldu Aşağı Yabancılara.

Şu anda balıkların oynadığı sulara gömülü köyün yakın geçmişini hatırlıyorum. Düşünlerini, kış yarısı eğlencelerini, balık avlarını, keklik avlarını ve de bayramlarını. O ne bayramlardı.... Önce camide namaz kılınır. Bir bayram namazında müezzinlik yapan Ekrem Emi: "İki rekât, dokuz tekbir bayram namazına niyet edip, uyun hazır olan imama!" diyecekken; "Uyun hazırda olan imam Ezem'e!" deyivermesi, halen anlatılıp o günler anılır. Namazdan sonra Gül Efendi Hoca'nın odasında toplanılır, bayramlaşılr, varsa küskünler barıştırılır, sofralar kurulur. Sarmadan, boraniden, sütlaçtan, baldan, kaymaktan, üzümünden ne varsa silinir, süpürülür. Sonra dua, duadan sonra kırk lokma veya kırk lokma...

Hoca, asıl adı Veli'dir fakat kimse bilmez, 1890 lı yıllardan beri köyün fahri hocasıdır.

1952 yılında Ağın ilçesine verilen dört imamlık kadrosundan biri teklif edildiğinde kabul etmemiş, öldükten sonra da oğlu Ezem Hoca, dini bilgiler ve Kur'an öğretimine köy dağılıncaya kadar devam etmiştir.

Bayram gezmesine devam edelim. Köyün alt başında Abdal, sonra Cemal, sırayı şaşırma-dan devam.... Ferit, Kâmil, Hüseyin, Kınalı Mehmet Dayılar. Ziya Emi, Küçük Ağa Dayı, Motorcu Rıza, Şerif Emi, Turan Emi, Kenan Emi, Ekrem Emi, Eyüp Emi. Şimdi yukarı mahalleye çıkalım. Hüsnügilin Mehmet, Nazım, Ezem Hoca, Esat, Ezzoğlu Mehmet, Pala Şerif, Asım, Halim, Celal, Şaban, Mahmut, Havnalı Mehmet, Recep, Besim Dayılar. Köy dağıldı. O güzelim bayramlar anılarda kaldı. Yukardaki isimlerin çoğu rahmetlik oldu. Onların oğulları köyünün ve köylülerinin özlemini çeker. Ya torunlar, sıkıldıkça büyük şehirlerden, babalarının köyünü ararlar.

Oğullar ve torunlar, müjdeler olsun! Özlem bitiyor, köyümüz yeniden kuruluyor. Ankara'dan Mevlüt ve İrfan, İzmir'den Tuncel, Malatya'dan Numan Abi'ye binlerce teşekkür. Girişimleriyle ve İstanbul'dan Şerif Emi ile Elbir'in katılımlarıyla beş ev yapılıyor. Eskilerle onbeş haneye yaklaşıyoruz.

İnşallah, baraj kurumayacak ama köyümüz yeniden yeşerecek ve şenlenecek.

Mahmut Dayı bizi bekle! Kısmetse yazın ordayız.

Selam, köyüme, ilçeme, ilime!...

Selam, sıra özlemi çeken herkese!...

15 Aralık 1999

BADEMLİ KÖYÜ

KONUMU : Bademli köyü Ağın'ın 10 km. kuzeyinde kurulmuştur. Doğusunda bulunan Keban Baraj gölü köyün 2 km. kadar yakınındadır.

Köyün doğusunda (Haskini) Tarlabası, batısında (Tepte) Kuru ve Ballica köyleri, kuzeyinde Pul, güneyinde Havna ve Küzne (Samançay) köyleri vardır.

Bademli adı türkçe olan ve değişmeyen köylerden biridir. Köyümüz Malatya'nın Anapir ve Erzincan'ın Kemaliye İlçeleri ile sınırlıdır.

Köyümüz 1930 öncesi Kemaliye'ye, 1960 öncesi Arapgir'e bağlı 50 hane olup o yıllarda 250'ye yakın nüfus yaşamaktaydı. 3 Kasım 1997 nüfus sayımı sonuçlarına göre köyün nüfusu 29 kişiye inmiştir.

COĞRAFİ DURUMU : Bademli köyü arazi yapısı engebeli, taşlı ve kurak bir meraya sahiptir. Daha ziyade kara meşe, badem ağacı, dut ve ardıç türü bitki örtüsüne sahiptir. Köyümüz içme suyu açısından çevre köyler içerisinde en fakiridir.

*Gariban Bademli susuz mu kaldın?
Kime el attıysan havanı aldın.
Hepsini sen gibi doğru mu sandın.
Torpilin yok yürümezsin Bademli.*

Böyle bir dörtlülle de sitemimizi belirtmiş olalım.

TARİHÇESİ : Köyümüzün yerleşim planı bitişik düzen olup, iki katlı taş duvar yapı olmuştur. Alt katı kış odası, üst katlar yazlık olarak düşünülmüştür.

Bu yapılarda her hangi bir tarihi binaya rastlanmamaktadır.

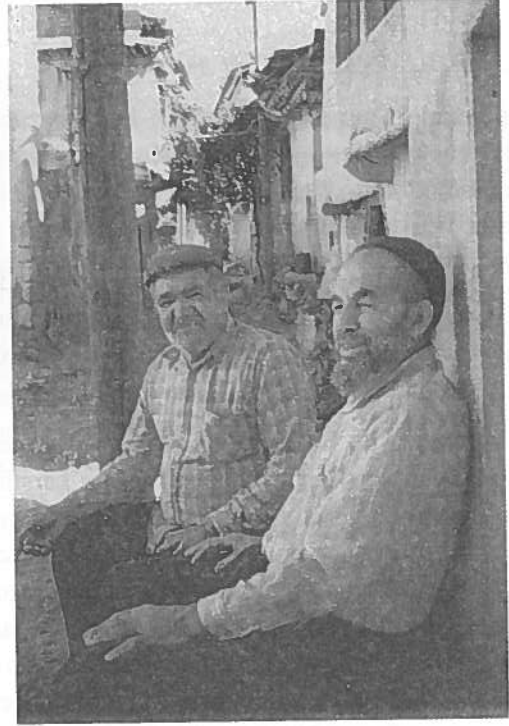
Yalnız köyümüz arazisi içinde bulunan oyma taş mezarlar ve yapılan kazı sonucu çıkan toplu aile mezarlığı ve ören mevkimizden çıkan kesme taş örnekleri, Roma dönemi kalıntıları olduğunu göstermektedir.

EKONOMİK DURUM : Köyümüzde kuru tarım yapılmaktadır. Buğday, arpa, nohut, culbant, küşne, mercimek yetiştirilir.

Canlı hayvan yok denecek kadar azdır. Köyümüze yetecek kadar üzüm bağları ve bostanlar vardır.

Keban Baraj gölünden önce badem ağaçları bir hayli verimliydi. Barajdan sonra bademler hiç ürün vermedi.

TOPLUMSAL HAYAT : Köyümüz, çevrede konukseverliği ve cömertliği ile ün yapmıştır. Örf ve ananelerine bağlı, komşuluk ilişkileri sağlam ve güvenlidir.

Bademli köyünden bir görünüm

Düğünlerimizde ekseriyet çalgı vardır. Oyunlarımız çevrede dillerdedir. Düğünlerimizde, dede, cirit ve yumruk oyunu başlıcalarındandır. Spor faaliyetlerinden üç adım atma, kuvvet taşı atma, loğ kaldırma önde gelenlerdir.

*Sevgi vardı, dostluk vardı o günde,
On köy toplanırdı bir tek düğünde,
Yiyilip içilir koca üç günde,
Dostluğundan düğününden ne haber.*

KÜLTÜREL DURUM : Köyümüzde 1963 yılına kadar okul olmadığından gençlerimiz komşu köy olan Pul köyüne gitmişlerdir. Bu yüzden, okuma oranı oldukça düşük olmuştur. O tarihe kadar kız çocukları hiç okutulmamış, 1963 yılında köyümüze okul açıldı ve okuma oranı bir anda yükseldi. O günkü öğrenci sayısı 45 kişiydi. Aynı zamanda bir de gece okulu başladı. Okula gidemeyen bütün yaşlı ve delikanlılar da okuma yazma öğrendiler. İlk eğitimciler Mehmet, Naci Yılmaz, Yılmaz Serttaş ve Hüseyin Yıldız gibi değerli öğretmenlerdir. Bugün için köyümüzde subay, astsubay, hakim, bucak müdürü, öğretmen, polis, diş hekimi, eczacı, müftü ve çeşitli meslek okullarından sanatkar bulunmaktadır.

KİM KALDI?

Mustafa ÖZDEM

Doğup büyüdüğüm canım memleket,
Varam hele görem sende kim kaldı.
Bir suçum var ise ne olur affet,
Şöyle bir yol soram hele kim kaldı.

* * *

Gel hele kardaşım, gel benim canım,
Viraneye döndü iyce bir yanımla,
Gahi yanar, gahi tütmez dumanım,
Kuş uçmayan, it ürmeyen köy kaldı.

* * *

Dur hele, dur gitme biraz yavaşla,
Gel sen de şu işe başında başla,
İster ağlat bizi, istersen taşla,
Biz öldükten ağlayacak kim kaldı.

* * *

Köyün başındaki Niyazi Usta,
Kapısı açıktı her gelen dosta,
Çoluk çocuk desen hep posta posta,
Şimdi bir yıkık duvarla bir de peğ kaldı.

* * *

Korali gilin evler karalar giymiş,
İçinde kimse yok boyununu eğmiş,
İki oğlan var gurbette beğmiş,
Onun da kapısında iki dal kaldı.

* * *

Bir Beşir var onun görmüyor gözü,
Hanım kızın zaten tutmuyor dizi,
Çolak Memmedin de kesilmiş hızı,
Bu evde de sağlam denen kim kaldı.

* * *

Kenan var, seksenlik dedeye dönmüş,
Bir ayağı topal değneğe binmiş,
Oğlu var ki gökten zenbilnen inmiş,
Bu evde de iş yapacak kim kaldı.

* * *

Yusuf Emmi'nin de öldü karısı,
Aklının da zaten gitti yarısı,
O da zaten biçarenin birisi,
Yalnız başına bir tek ev kaldı.

* * *

Kör Hiso toplamış çoluk çocuğu,
O yakıyor yine baba ocağı,
Onun da herkese açık kucağı,
Şimdi ele alacak yine o kaldı.

* * *

Vardı bir zamanlar Hurşit Amcalar,
Şimdi evlerinde herkes tef çalar,
Ne pencere belli ne de kapılar,
Yanan ocağında bir tek kül kaldı.

Bir Papba Bacı var iki kat omuş,
Her zaman ağlamış, ne zaman gülmüş,
Baksana haline sağ iken ölmüş,
Ne öldü ne kaldı kırık bel kaldı.

* * *

Hulusi var kendi aklına gider,
Bir bellemiş: iki iki dört eder
Pamuk Bacı olmazsa onu kim neder,
Onu da konuşuran bir tek dil kaldı.

* * *

Küçük gilin Süleyman da delirmiş,
Baba ocağını farelere vermiş,
Kendisi de Adile'nin peğine girmiş,
Buna da söyleyecek başka nem kaldı.

* * *

Gottik Mehmet var ki işini bilir,
Beş kuruş peşinde isterse ölür,
Babasından bile hakkını alır,
Ondan da akıllı baş başka kim kaldı.

* * *

Halim Emi senin eserin çoktur,
Üç oğlan var birinin hayırı yoktur,
Hanife Bacının da durumu boktur,
Koskoca evlerde oda dul kaldı.

* * *

Dilaver Usta da şu köyde dursa,
Umurunda değil dünya yıkılsa,
Derdimizi unutturur bir kere gülse,
Ondan başka da gülecek kim kaldı.

* * *

Zemcinin de zaten dişi örtülmez,
Ağzı eğiridir onun için gülmez,
Komşusuna karşı kötülük bilmez,
Onun da geriye birtek zomp kaldı.

* * *

Süleyman Amca da rahmetlik oldu,
Nazmiye Bacı var o da dul kaldı,
Üç oğlundan hangisi kapıyı çaldı,
Onun da ömründe bir kaç yıl kaldı.

* * *

Ağo gliin Kasap sesin çıkmıyor,
Üç oğlu var dönüp köye bakmıyor,
Nesibe de hiç kimseyi takmıyor,
O da o evlerde şimdi dul kaldı.

* * *

Gallik gilin evler saraydan yana,
Ne giren var, ne de çıkan bir yana,
Hiç birisi bakmaz olmuş buyana,
Onda da bir yıkılacak dam kaldı.

Bir Henik var bu dünyada gülmemiş,
Gözünün yaşı da gözünü yemiş,
Bir oğlu var o da kendin beğenmiş,
O da tek başına şimdi dul kaldı.

* * *

Müftü var ki zaten kendi halinde,
Karışmaz kimseye gider yolunda,
İşleri güçleri dünya malında,
Malları da gitti daha ne kaldı.

* * *

Şadibek Ağa Ağaydı Ağa,
Atınan giderdi karşığı bağa,
Güç yetmezdi onun bir Karadağ'a,
Ağa gitti geriye hep hozan kaldı.

* * *

Temür usta o çevrede ustaydı,
Birinden aşağıysa beşinden üsteydi,
Son yıllarda biraz olsun hastaydı,
Onun da geriye çok eseri kaldı.

* * *

Muhtar Ali bütün köyde ilaçtı,
Ölümü tüm köye yaralar açtı,
O bile bizleri bırakıp kaçtı,
Ona da diyecek başka nem kaldı.

* * *

Zeynel Ağa vardı arı misali,
Onun da meydanda görülür hali,
Ortalarda kaldı olanca malı,
Geriye bir boş evle bir de tut kaldı.

* * *

Cinik Ali zaten dünyaya tapmış,
Bir pantola on tane yamalık yapmış,
Bir bakarsın tumanın uçkuru kopmuş
Meydanda olmayan başka nem kaldı.

* * *

Neşet de evini virane etmiş,
Üç oğlu var çekip gurbete gitmiş,
Neşetle Nezenderin ömrüde bitmiş,
Onlardan da geriye başka nem kaldı.

* * *

Etem Ağa vardır sohbeti bitmez,
Babasına dahi tenezzül etmez,
Ne kadar söylesem daha da yetmez,
Koca köyde ondan başka kim kaldı.

* * *

Helee Memmet sen bu köyü bilmezsin,
Zaman gelir babam demişti dersin,
Haklıysam arkamdan rahmet edersin,
Helee gelen geçti, gelen geçti kim kaldı.

* * *

Foro'nun hayatı olmuş körduman,
Üç oğlu var zaten deyiyor aman,
Mustafa da aşıklıktan bulamaz zaman,
Bu evde de ocak yakacak kim kaldı.

Şişmangilin Ali sürmedi sefa,
Üç oğlu var Bekir, Latif, Mustafa,
Onun lafidır "Nato mermer, Nato kafa",
Ondan bizlere bir hatıra kaldı.

* * *

Veysel Emi kendi halindeydi,
Çerçilik eder geçinir giderdi,
Dört kızı vardı, oğlandı derdi,
Oğlunu gördü, gitti yadelde kaldı.

* * *

Esat Ağa vardı, kapalı kutu,
mazluma yumuşak, zalime katı,
Olmazdı kimseye kini nefreti,
Onun da geriye bir namı kaldı.

* * *

Aho gilin kara çapından düşmüş,
Bir Saim var zaten köy ile küsmüş,
Süleyman da gayrı gurbete uçmuş,
Bu evde de başka gülen kim kaldı.

* * *

Sevli gilin Ali kokmaz, çürümez,
Kendini düşünür, kimseyi görmez,
Elinde, avucunda olsa da vermez,
Ona da diyecek başka nem kaldı.

* * *

Essan Emi köyümüzün fakiri,
Bir oğlu vardı ki değerli biri,
Onuda güldürmedi kötü kaderi,
Ondan da geriye bir anı kaldı.

* * *

Osman Emi o çevrede cambazdı,
Eline bir düşen hiç kurtulmazdı,
Kendi mesleğinde bir tarih yazdı,
Terk eyledi köyü bir adı kaldı.

* * *

Hoca gilin Hacı sözün çekmezdi,
Hem küfür eder, hem incitmezdi,
Gurbeti gördü Mekkeyi gezdi,
Ondan da geriye ünvanı kaldı.

* * *

Her evde kalmış bir kaç ihtiyar,
Çekilen gidiyor hep diyar diyar,
Ne çalacak, ne de oynayacak var,
Köyüm diye bekleyecek kim kaldı.

* * *

İhtiyarların da güçleri yetmez,
Ne kadar söylesem daha da bitmez,
Ne bir dal tut kaldı, ne bir tas pekmez,
Sinekli ayrandan başka nem kaldı.

* * *

Eskisi gibi çakır keyif gülenim yoktur.
Birbirinin halinden bilenim yoktur.
Ben aşıkсам eğer yalanım yoktur.
Hasretlikten daha başka nem kaldı.

AĞIN VE İÇ TURİZM

Mehmet ORHAN

Dünyamız sürekli değişiyor ve yenileniyor. Her an yeni buluşlar insanlığın hizmetine sunuluyor. Yeni atılım ve girişimler sonucu ülkeler birbirlerine daha yakın oluyor. Bu yaklaşım bireylerin de ülkeler arasında daha sıkça gidip gelmelerine ve kaynaşmalarına olanak sağlıyor. Bütün bu değişimlerde turizm, öncelikli yerini korumayı ve güçlendirmeyi sürdürüyor.

Son yıllarda bütün ülkeler turizmin önünü açmak için kolları sıvadılar ve canla başla çalışmaya koyuldular. Hemen her ülke: "Ne yapsak da ülkemize, ilimize, ilçemize daha çok turist gelmesini sağlasak." diye uğraş vermeye, çeşitli kaynaklara el atmaya ve kalkınmayı hızlandırmaya başladılar. Propagandayı, reklamı ön plana çıkardılar. Yeni yeni yöntemlerle turisti kendilerinden yana çekmeye başladılar. Böylece, ülkeler arası turizm yarışı atağa kalktı.

Turizm yarışının çeşitli etkenleri var: Son yıllarda çok sözü edilen küreselleşme, milletlerarası trafiği birkaç kat artırdı. Yarışın diğer nedenleri de, turizmin bacasız bir fabrika, altın yumurta yumurtlayan bir tavuk, bire yüz oranında gelir getiren bir yatırım olarak görülmesidir

Ülkelerin ön planda tuttuğu ve uğruna çok yatırım yaptığı turizmin bu inanılmaz atılımında illere ve ilçelere de, kendi bütçe olanakları ve kaynak yaratma güçleri oranında büyük görevler düşüyor. Ağın ilçe olarak, birçok yönüyle turizme açılmaya ve bu alanda gelir kaynağı sağlayarak kalkınmasını hızlandırmaya uygun koşulları bünyesinde bulunduruyor. Özellikle iç turizmi

özendirecek bir kısım olanaklara sahiptir. Bunlardan birkaçı: İlçenin, Keban Baraj Gölü kıyısında oluşu ve konumu yönünden turizme elverişli şartları taşımasıdır. Bu elverişli şartlar şunlardır: Doğa güzelliği, huzur veren dinlendirici, sakın ortam, iyi ve sağlıklı hava, su ve diğer besinler ve bunların çok ucuza sağlanması, konukseverlik ve dayanışma, sosyal ilişkilerde içtenlik.

Ulaşım güçlüğü, Ağın turizminin önünde aşılması gereken başlıca engeli oluşturuyor. Bu güçlüğü aşılması için, her kesimden hemşerilerimiz yıllardan beri uğraş veriyor, ama her geçen gün baraj gölü üzerine köprü kurulması ve bu yoldan ulaşım güçlüğüne aşılmaması parasal yönden güçleşiyor. Yine de yılgınlığa ve ümitsizliğe kapılmamak gerektiğine inanıyoruz.

İlçe turizmine canlılık getirmenin bir diğer yolu da sosyal hayata hareketlilik kazandırmaktır. Birkaç yıl öncesine kadar her yaz yinelenen Ağın Kültür ve Sanat Festivali ile Beyelması Köyü derneğince düzenlenen Leblebi Festivali ilçeye birkaç gün de olsa canlılık kazandırıyordu. Benzeri şenliklerin devamında yarar var.

Ayrıca, eski yıllarda Ağın'da pazar kurulmuş. Bu uygulama yaz aylarında tekrar gündeme gelebilir.

Sonuç olarak şunu söyleyeceğiz: Kararlılık ve çalışma isteği olunca aşılmayacak engel yoktur. Her başarının kaynağında uğraş vardır, emek vardır, güçlükleri yenme çabası vardır, metin olma gücü vardır, dayanışma vardır. Ürkeklik, korkaklık, yılgınlık yoktur.

ÖZLÜ VE DOĞRU SÖZLER

- * *Bir insanın serveti bu dünyada yaptığı iyiliktir.*
Hz. Muhammed
- * *İnsan, her söylediğini bilmeli, ama her bildiğini söylememelidir.*
Namık Kemal
- * *Her bildiğini söyleme, ama söylediklerini iyi bil.*
Cladius
- * *Er kalktım işime, şeker kattım aşıma.*
Atasözü
- * *Tembellik yavaş gider, fakirliği yolda görür.*
Atasözü
- * *Gerçek çizmelerini giyerken, yalan dünyayı dolaşır.*
C. Sapurgeon
- * *İki şey aklı karartır: Biri, susmak gerektiği zaman konuşmak, diğeri konuşmak gerektiği zaman susmaktır.*
Sadi
- * *Düşünmeden konuşmak, nişan almadan ateş etmeye benzer.*
İngiliz tasözü
- * *Evlilikte mutlu olmak için iyi bir eş bulmak yeterli değildir. İyi insan olmak gereklidir.*
Carnegie
- * *İnsan, mutluluğu bir şey yapmakla, bir şeyi sevmekle ya da bir şey ümit etmekle kazanır.*
Chalmes
- * *İnsan önce YENİ'yi ister, sonra büyük bir gayretle FAYDALI'yı arar, daha sonra kendisini yükselten ve değerlendiren İYİ'ye değer verir.*
Goethe
- * *Var mı pulun, herkes kulun; yok mu pulun, dardır yolun.*
Atasözü

İNSAN

Ercan ORHAN

*O sevgiyle eş zamanda doğmuş
Ve hep uzanmaya çalışmıştı
Uzun kollarıyla sevgiye.*

* * *

*İnsan,
Güzellikle eş zamanda varmış
Hep koklamaya çabalamıştı
Gücü sınırsız yürekleriyle.*

* * *

*İnsan, çalışıp yaratan,
Mimar, teknisyen, duvar işçisi,
Makine işçisi, denizci, köylü.*

* * *

*İnsan,
Beynini ve elini bir edip
Doğayı tutsak alan,
Parıltılı gözleriyle doğaya gülen
Ve mavi gönülleriyle
Çirkini doğa yapan insan.*

AĞIN VE ÇEVRESİNDEN FIKRALAR

AĞIN'DAN

Soğanla Tedavi

Necmiye Hanım teyzenin sekiz-on yaşlarında bir yeğeni var. Davranışları biraz safça. Ayak parmağına yara çıkıyor. "Soğan haşlayıp bağlarsan iyileşir." diyorlar.

O akşam, çocuk ablasına söylüyor, bir baş soğan haşlıyorlar ve çıra ışığında ayağının yara olan parmağına bağlıyorlar.

Yeğen: Acı dindi, yara iyileşti, diye o gece rahat bir uyku çekiyor.

Ertesi sabah uyanır uyanmaz ablasına sesleniyor:

Kız abla, akşam soğanı yara olmayan parmağıma bağlamışsın.

BAHADIRLAR'DAN

Dede ile Torun

Zabulbar'lı dede alışveriş için o gün A-ğın'a gidiyor. İlk okulda okuyan torunu da peşine takılıyor. Dede, onu da atın terkisine oturtup yola çıkıyor.

Ağın'da alışverişini yapıyor. Akşam eve dönerken fırından ekmek almak istiyor. Fırın hemen yakınındadır. Toruna diyor ki:

Sen atın yanında bekle, ben ekmeği alıp geleyim.

Dede fırına varır, bakar ki ekmeklerin bir yanı yanık. Beğenmez, fırıncı ile ağız kavgası eder ve sonunda ekmek almadan döner, gelir.

Ağın çıkışında torun dedeye sorar:

Dede, fırıncı ile neden hırlaşıyordunuz?

BEYELMASI'NDAN

Bankadan Sağlam

Mehemmed Emi, 1940'lı yıllarda Ankara Fişek Fabrikası'nda çalışıyor. Aldığı aylıklardan biriktirdiği parayı da götürüp Ulus halindeki Pul'lu Ciğerci'ye muhafaza etmesi için emanet olarak veriyor.

Bunu duyan hemşehrileri ve yakınları ona kızıyorlar, sitem ediyorlar:

Neden bankaya yatırmayıp da götürüp ciğerci'ye veriyorsun? Diyorlar.

Mehemmed Emi'nin yanıtı gayet açık:

Evlat, banka batar.

PUL KÖYÜNDEN

Oldu mu Pelverde?

Esat Dayı'nın Çay'da dalları meyve yüklü bir ağaç mişmiş vardır. Dayı ağaca gözü gibi bakıyor. Çünkü, meyveler olgunlaşınca onları toplayıp kışın tüketmek için pelverde (marmelat) yapacaktır.

O yıl yörede kıtlık hüküm sürmektedir. Herkesin, özellikle gençlerin gözü meyveli ağacın üstündedir. Bu yüzden, meyvenin olgunlaşmasına yakın Dayı, oğlunu ağacı beklemesi için bekçi koyar. Oğlan da ağacın altına bir çul atıp gece gündüz mişmişlerin olgunlaşmasını bekler.

Yukarı köylerden meyveye göz koyan gençler de fırsat kollamaktadır. Bunlar, Dayı'nın oğlunun çalgıya ve oyuna düşkün olduğunu öğrenirler. Bir akşam, ağacın yakınında eğlence düzenlenir. Bunu gören Dayı'nın oğlu gelir eğlenceye katılır. Çal patlasın, vur oynasın oyun kızıştıkça kızışır. Bu fırsatı yakalayan gençlerden bir kısmı ağaçta tek mişmiş bırakmadan hepsini araklar.

Eğlence devam eder ve durumu izleyen oyuncular havayı değiştirirler:

Lüberde, Lüberde

Oldu mu pelverde?

Oyun "Oldu, oldu" nakaratlarıyla son bulur.

BAŞKENT'TE ELAZIĞ'LI RESSAMLARIN SERGİSİ

Elazığ'lı ressam, sayın Vali M. Lütfullah Bilgin'in öncülüğünde, Ankara Kenedy Caddesi 4 no.da bulunan Çağdaş Sanatlar Merkezi'nde, 17-27 Ocak 2000 tarihleri arasında, "Elazığ'dan Başkent'e Sanat Köprüsü" sloganıyla ve ilgiyle izlenen karma bir resim sergisi açtılar.

Sergi açılmadan bir gün önce, 16 Ocak günü Hürriyet gazetesinde şu haber yer aldı:

Şaraplı, orcikli ve leblebili sergi

Ankaralı sanatseverler, farklı bir sergi açılışına tanıklık edecekler. Elazığ Sanat ve Kültür Vakfı (ELESKAV) yarın Çağdaş Sanatlar Merkezi'nde, Elazığ'lı ressamların çalışmalarından oluşan bir sergi açıyor. Serginin sanatsal yönü dışındaki en çarpıcı yönünü ise, açılış kokteylinin Elazığ'ın yöresel meze ve şaraplarının ikramıyla açılacak olması.

Sergide, sanatseverlere bölgenin en ünlü içkisi olan Buzbağ şarabının yanı sıra Ağın leblebisi ve Orcik olarak isimlendirilen cevizli köpük sucuk ikram edilecek.

Elazığ Valisi ve ELESKAV Başkanı Lütfullah Bilgin'in öncülüğünde düzenlenen sergide, Elazığ kökenli sanatçıların resimleri sergilenecek. Sergide, çalışmaları tanıtılacak olan ressamlar şunlar:

Selami Gedik, Arif Avcı, Harun Taşdemir, Bünyamin Cumurcu, Burhan Özdemir ve Bahadır Çevik.

Sergide ayrıca bir broşür de dağıtılmıştır. Bu broşürde Elazığ'ın ve Harput'un tarihiyle bugünü hakkında bilgi veriliyor. Sergiyi dü-

zenleyen ve kısa adı ELESKAV olan vakfın kuruluş amacı şöyle tanımlanıyor: "Elazığ ili merkez ilçelerinde tarihi, kültürel ve sanatsal değerlerimizi bulup ortaya çıkarmak, kültür, tabiat, orman ve sanat varlıklarını korumak, bunların tanıtımını sağlamak, sergi-fuar ve festival düzenlemek, bu doğrultuda rapor, araştırma, inceleme ve benzeri çalışmaları kitap, broşür, gazete ve benzeri süreli ve süresiz yayımlar halinde neşretmek amacıyla 6 Haziran 1996 da Elazığ Valisi M. Lütfullah Bilgin tarafından kurulan Eleskav; Elazığ Valisinin başkanlığında 15 kişiden oluşan mütevelli heyeti ile hizmet vermektedir."

Daha sonra vakfın kuruluşundan bugüne yaptığı kültürel ağırlıklı çalışmalar hakkında bilgi veriliyor.

Sergi, açık kaldığı 11 günlük süre içinde Ankara'da bulunan sanatsever yurttaşlar ve özellikle Elazığ'lı ve Ağın'lı hemşehriler tarafından ilgiyle izlenmiştir.

Sergide eserleri sergilenen sanatçıların sanat dalları ve kısa özgeçmişleri şöyle:

A. Selami GEDİK : 1929 yılında Keban'da doğdu. Ankara Gazi Eğitim Enstitüsü Resim Bölümü'nü bitirdi. İnönü Üniversitesi'nde öğretim görevlisi olarak çalıştı. Birçok sergiye katıldı. Halen emekli olarak resim çalışmalarını sürdürüyor.

Arif AVCI : 1940 yılında Elazığ Tadımcı köyünde doğdu. Konya Astsubay okulunu bitirdi. Askerlik mesleğinde ve emekli olduktan sonra resim çalışmalarını aralıksız sürdürerek 20 den fazla sergi açtı. Halen Ankara'daki resim atelyesinde çalışmasını sürdürüyor.

Harun TAŞDEMİR : 1964 yılında Elazığ'da doğdu. Değişik illerde ve Elazığ'da resim öğretmenliği yaptı. Amatörce heykel çalışmaları da yaptı. Halen bakır rölyef çalışmasını sürdürmektedir.

Bünyamin CUMURCU : 1951 yılında Ağın'ın Beyelması köyünde doğdu. Yurdun çeşitli yerlerinde ve Elazığ'da 25 yıl öğretmenlik yaptı. 1985 yılından bu yana, doğadan topladığı değişik renkteki taşları kendi tekniğiyle işleyerek resim yapmaktadır. Halen emekli olarak Elazığ'da kendi atelyesinde çalışmaktadır.

Burhan ÖZDEMİR : 1956 yılında Elazığ'ın Kozluk köyünde doğdu. Bolu Eğitim Enstitüsü'nü bitirdi. Yurdun çeşitli yerlerinde öğretmenlik yaptı. 1989 da resim çalışmalarına başladı. Muhtelif sergilere katıldı. 3 ödül aldı. Halen Elazığ'da İlköğretim Müdürü olarak görevini yapmakta ve resim çalışmalarını sürdürmektedir.

Cem Bahadır ÇEVİK : 1977 yılında Elazığ'da doğdu. Malatya İnönü Üniv. Resim-İş Bölümü'nü bitirdi. Halen Elazığ'da resim öğretmeni olarak görevini sürdürmekte olan sanatçının katıldığı dört resim ve fotoğraf sergisi vardır.

Yeliz GÜRSOY : 1976 yılında Samsun'da doğdu. Samsun 19 Mayıs Üniversitesi'ni bitirdi. Halen Elazığ'da lise resim öğretmeni olarak görev yapıyor ve resim çalışmalarını atelyesinde sürdürüyor. Katıldığı üç sergide resimlerini sergilemiştir.

Serpil SÖYLEMEZ : 1964 de Merzifon'da doğdu. Samsun 19 Mayıs Üniversitesi'ni bitirdi. Halen Elazığ'da resim öğretmenliği yapmakta ve resim çalışmalarına kendi atelyesinde devam etmektedir.

Selahattin SAYIN : 1956 yılında Elazığ'ın Beşik köyünde doğdu. Yüksek öğrenimini Ankara'da ve Bursa'da tamamladı. 1982 de başladığı öğretmenliği halen Elazığ Balak Gazi Lisesi Edebiyat Öğretmeni olarak sürdürmektedir.

Erol KÜÇÜKKAYA : 1965 yılında Elazığ'da doğdu. Malatya İnönü Üniversitesi'nden mezun oldu. Halen Elazığ'da resim öğretmeni olarak görev yapmaktadır. Bugüne değin katıldığı üç sergide resimlerini sergilemiştir.

Salih PAKSOY : 1968 de Bafra'da doğdu. Samsun 19 Mayıs Üniversitesi'ni bitirdi. Halen Elazığ'da lise resim öğretmeni olarak görevini sürdürmekte ve resim çalışmalarını kendi atelyesinde yapmaktadır.

Mehmet KARAMAZI : 1965 yılında Palu'da doğdu. Orta öğreniminden sonra profesyonel olarak resim çalışmalarına başladı. Elazığ'da açtığı dört sergide beğeni topladı. Halen Elazığ İl Kitaplığı'nda görev yapmakta ve resim çalışmalarını özel atelyesinde sürdürmektedir.

İsa DEMİR : 1964 yılında Bingöl'ün Kuruca köyünde doğdu. Orta öğrenimden sonra resim çalışmalarını sürdürmektedir.

Abdullah BULUT : 1956 yılında Keban'ın Gökbelen köyünde doğdu. Lise öğreniminden sonra öğretmenliği seçti. Halen Keban'da öğretmenlik yapmakta ve özel atelyesinde resim çalışmalarını sürdürmektedir.

Turgay AYDIN : 1972 yılında Elazığ'da doğdu. Lise öğreniminden sonra başlattığı resim çalışmalarını taş resim konusu üzerinde sürdürmektedir.

Ufuk ŞEKERDAĞ : 1966 yılında Elazığ'da doğdu. Marmara Üniversitesi'nde seramik öğrenimi gördü. Halen Fırat Üniversitesi'nde seramik okutmanı olarak görev yapmaktadır. Katıldığı birçok yarışmada ödül aldı.

Yaşar Sabri ŞANLI : 1966 yılında Elazığ'da doğdu. Dokuz Eylül Üniversitesi'ni bitirdi. 1996'da atandığı Fırat Üniversitesi'ndeki öğretim görevlisi görevini sürdürmektedir. Dört ressam arkadaşıyla 7 Renk Ressamlar Grubunu kurdu. Baskı Resim dalında ödülü vardır.

HABERLER

* Değerli hemşehrimiz, Yargıtay 6. Hukuk Dairesi Başkanı Ömer Nurettin DOĞAN, 29 Kasım 1999 Pazartesi günü yapılan seçimde aynı Daire Başkanlığına ikinci kez yeniden seçilmiştir. Sayın Ö. Nurettin DOĞAN'ı kutlar, başarısının devamını dileriz.

* Değerli hemşehrimiz Ö. Nurettin DOĞAN ile Güler DOĞAN'ın oğulları, Dr. Zekai Tahir Burak Hastanesi Kadın Doğum Bölümü Uzmanı Dr. Muammer Mehmet DOĞAN, 12 Kasım 1999 Cuma günü katıldığı sınavı başarıyla tamamlayarak doçentlik unvanını kazanmıştır. Sayın Muammer M. DOĞAN'ı kutlar, başarılarının devamını dileriz.

* Değerli hemşehrimiz Ahmet ASLAN ile Zeynep (Aysel) ASLAN'ın oğulları Barış ASLAN, ile Tekin ve Necla Soyata'nın kızları Elif SOY-

ATA, 20 Kasım 1999 Cumartesi günü Ankara Atakule Nikah Salonu'nda yapılan törenle evlenmişlerdir. Aslan ve Soyata ailelerini kutlar, genç evlilere ömür boyu mutluluklar dileriz.

* Ağın Deri Fabrikası sahibi değerli hemşehrimiz Tanyol GENCOSMAN'ın Ocak ayının ilk haftası içinde fabrikada bir iş kazası geçirdiği öğrenilmiştir. Sayın GENCOSMAN'a geçmiş olsun dileklerimizi iletiriz.

* Değerli hemşehrilerimizden yenipayam (Hastek) köyünden Faruk ve Saliha DOĞAN'ın oğlu, Devrim TUNCER ve gelini Düriye'nin 2.1.2000 günü Mersin'de bir erkek çocukları olmuştur. Doğan ve Çelik ailelerini kutlar, yavruya sağlıklı uzun ömürler dileriz.

SAYIN DERGİ ABONELERİNİN DİKKATİNE

***1998-1999 yıllarına ilişkin Dergi ve üyelik ödenti
borçları bulunan üyelerimizin adına
düzenlenmiş olan posta çekleri bundan
evvelki dergi ile
adreslerine gönderilmiştir.
En yakın bir posta merkezi aracılığıyla
yatırılması rica olunur.***

DOĞUMLAR

Mahalle veya Köyü	Adı Soyadı	Baba Adı	Doğum Yeri	Doğum Tarihi
Hacıyusuf	Furkan Özce	Mustafa	Esanlar	16.10.99
Balcılar	Batuhan Demir	Hakan	Elazığ	04.11.99
Dibekli	Barke Yetkin	Abdülvahap	Bakırköy	30.06.99
Sayarcık	Can Gözlük	Necal	Bağcılar	09.04.99
Şenpınar	Bekir Çevik	Hasan	Elazığ	04.11.99
Müderis Hüseyin Efendi	Mert Kılınç	Kubilay	Manisa	07.12.99
Müderis Hüseyin Efendi	Korhan Aydoğmuş	Kağan	Umraniye	24.07.99
Pul	Ayşenur Alper	Ömer	Üsküdar	26.10.99
Akpınar	Akın Öyük	Hasan	Keçiören	17.12.99

Dünyaya yeni gelen yavrularımıza sağlıklı uzun ömürler diler, ailelerini kutlarız.

EVLENENLER

Mahalle veya Köyü	Adı Soyadı	Baba Adı	Evlenilen Yer	Evlenme Tarihi
Bademli	Vedata Kasapoğlu	Yaşar	Sinop	01.11.99
Şenpınar	Hatice Yılmaz	Hasan	Ağın	10.11.99
Saraycık	Turan Karoğlu	Ali	Alanya	01.11.99
Öğrendik	Özgür Yazıcı	Nureddin	Elazığ	06.11.99
Öğrendik	Güler Tekin	Mehmet	Altındağ	20.11.99
Başpınar	Sibel Yavuz	Halim	Denizli	06.11.99
Kuzgeçe mah.	Nadi Delikanlı	Mehmet	Ağın	17.11.99
Hacıyusuf	Ali Özen	Ekrem	B.Paa	07.11.99
Şenpınar	Nihal Ertaş	Hikmet	Elazığ	01.12.99
Kuzgeçe	Hakan İspanakçı	Erhan	Malatya	24.11.99
Samançay	Yasemin Aydın	Suat	Avcılar	14.11.99
Müderis Hüseyin Ef.	Esin Ertaş	Yılmaz	Çankaya	20.11.99
Kızgeçe	Mehmet Kapısız	Sadi	Avcılar	09.12.99
Öğrendik	Muzaffer Karadağ	Ömer	İçel	31.10.99

Yeni evlenen arkadaşlarımızı kutlar, bir ömür boyu mutluluklar dileriz.

ÖLÜMLER

Mahalle veya Köyü	Adı Soyadı	Doğum Tarihi	Ölüm Yeri	Ölüm Tarihi
Şenpınar	Gülhanım Kuruçay	1926	Elazığ	23.10.1999
Demirçarık	Fatma Çelik	1939	Ağın	09.11.1999
Bademli	Zeynep Sezer	1322	Öğrendik	29.10.1999
Bükler	Veysel Kaçar	1932	Malatya	10.11.1999
Bostancık	Hilmi Budak	1932	Malatya	10.11.1999
Ağın	Zahide Yıldırım	1331	İzmir	13.11.1999
Öğrendik	Ayşe Gül	1320	Avcılar	03.11.1999
Ankara	Fatma Çiğdem Gündüz	1991	Keçiören	19.11.1999
Ankara	Selma Aydın	1956	Ankara	19.11.1999
Hozakpur	İmmügülsüm/Alpaslan	1335	Malatya	20.11.1999
Vahşlen	Sıtkı Erdağı	1329	Elazığ	04.12.1999
Afyon	Okan Yalçın	1994	Afyon	28.11.1999
Saraycık	Ahmet Aksu	1341	Seyhan	27.09.1999
Pul	Fahri Seyhun	1340	Malatya	27.11.1999
Lollar	A. Turan Akın	1932	Ankara	14.12.1999
Kemaliye	Lütfiye Çankaya	1314	Esenler	27.11.1999
Beyelması	Halil Yücel	1334	Üsküdar	18.12.1999
Andiri	Fatma Yalçın	1936	Konak	18.12.1999

Ölenlere Allah'tan rahmet, yakınlarına başsağlığı dileriz.

DUYURU

Derneğimiz tarafından bir EŞYA PİYANGO-SU düzenlendiğini geçen sayımızda duyurmuştuk.

Biletler, satışta görev üstlenen üyelerimizle, bize yardım ve desteğini esirgemeyecek olan hemşerilerimize ve arkadaşlarımıza gönderilmiştir.

Kendilerine bilet gönderilmemiş olan ve yardıma istekli bulunan hemşeri ve arkadaşlarımız da aşağıda telefon numaraları yazılı derneğimizin merkeziyle temasa geçerek bilet alabilirler.

Çağrımızı yineleyelim : Haydi Ağın'lılar!

Satışların kısa sürede sonuçlanması için görevli arkadaşlarımızla satışı üstlenen hemşerilerimizin gerekli çabayı göstermelerini bekliyoruz.

Dernek Yönetimi

Tel: (0.312) 342 47 50 341 54 69

Fax : (0.312) 341 82 36